

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 Ζαγορίσιους στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 382
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
2010

ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

Τα γενέθλια του Περιοδικού μας

Απρίλιο του έτους 1978 εκδόθηκε για πρώτη φορά το Απεριοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας» και φέτος γιορτάζουμε τα 33^α γενέθλιά του, μια μακρόχρονη και συνεχή κυκλοφορία, που για ένα επαρχιακό έντυπο είναι αναμφισβήτητα μια μεγάλη εκδοτική επιτυχία και τιμά ιδιαίτερα τον τόπο μας.

Ευτυχής συγκυρία, που σημάδεψε το γεγονός αυτό είναι

όπως γράφει στο σχετικό άρθρο του «Το ΖΑΓΟΡΙ μας και το ΖΑΓΟΡΙ», που περιλαμβάνεται στο βιβλίο του, «πως κάτι θα γίνει, γιατί αν κι αυτή τη φορά μένουμε στα λόγια, τα προγράμματα και τις μελέτες, τότε στο Ζαγόρι (όπως και σ' όλες τις ορεινές ρημαγμένες περιοχές) θα λαλήσουν κουκουβάγιες». Και αυτό φυσικά ήταν αναπότρεπτο να

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1 — ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ — ΑΠΡΙΛΗΣ 1978

η παράλληλη έκδοση και κυκλοφορία του βιβλίου με το χαρακτηριστικό τίτλο «Από το ΖΑΓΟΡΙ μας για το Ζαγόρι και το χωριό μου», μια αξιόπαινη προσπάθεια του συντοπίτη μας Βασίλη Τζιόβα, ενός παθιασμένου πατριδολάτρη από τα πρώτα στελέχη της Ι.Λ.Ε.Ζ. και η ψυχή της Συντακτικής Επιτροπής του Περιοδικού μας. Όλοι εμείς οι συνεργάτες του δεχτήκαμε με ξεχωριστή χαρά το συγγραφικό του αυτό πόνημα, που ήρθε στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή στα 33^α γενέθλια του περιοδικού μας καταυγάζοντας ακόμη περισσότερο το γεγονός αυτό και αποτελεί μια πολύτιμη καταγραφή για τη μεγάλη προσφορά του περιοδικού προς το Ζαγόρι. Ο Βασίλης Τζιόβας επέλεξε με υπευθυνότητα και κριτική σκέψη να συμπεριλάβει στο βιβλίο του —μια ωραία πρωτοβουλία— κείμενά του, που δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς στο περιοδικό μας τα περισσότερα στα πρωτοσέλιδά του ένα απάνθισμα, θα ταίριαζε καλύτερα, των άρθρων του με στόχο την ανάδειξη ζωτικών προβλημάτων της περιοχής μας.

Στο κέντρο πάντα του ενδιαφέροντός του η προκοπή του Ζαγοριού για την οποία εκφράζει την έντονη ανησυχία του ως προς τη μελλοντική εξέλιξη της κατάστασης σχετικά με την προστασία του οικιστικού και του φυσικού περιβάλλοντος της περιοχής. Αυτό εξ άλλου φαίνεται και στον υπότιτλο του βιβλίου του (Σκέψεις - Επισημάνσεις - Παρεμβάσεις) για το Ζαγόρι.

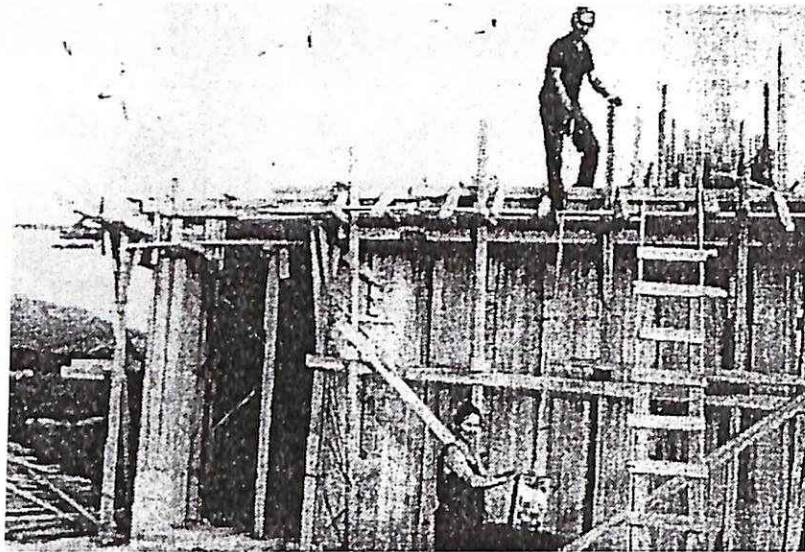
Και αυτή του η έγνοια για το Ζαγόρι δεν έπαψε να εκδηλώνεται από την εποχή ακόμα —μέλος ενεργό— του Κέντρου Ερευνών Ζαγοριού, προτείνοντας με άρθρα του συγκεκριμένες και ρηξικέλευθες προτάσεις για την αναβάθμιση γενικά της περιοχής και την ανάπτυξη των ενδεδειγμένων εκείνων δραστηριοτήτων, που θα κρατήσουν τον κόσμο στα χωριά για να σωθούν από το μαρασμό. «Ευχή και ελπίδα μας»

σταματήσει και ο Βασίλης Τζιόβας με πόνο ψυχής στο δεύτερο μέρος του βιβλίου του καταγράφοντας τη σημερινή εικόνα νοσταλγεί τις ωραίες εκείνες στιγμές από παλιότερες εποχές, που ζήσαμε στα όμορφα χωριά μας που έσφυζαν από ζωή και κίνηση. Τα παραδοσιακά πανηγύρια μας, τα γιορτάσια ακόμα και θεατρικές παραστάσεις, δείγμα μιας ξεχωριστής κουλτούρας, που πάντα χαρακτήριζε το Ζαγόρι. Και παραθέτει πολλές τέτοιες εικόνες: θυμάται κάποιες αποκρίες, κάποια Χριστούγεννα, εκδρομές, όμορφες εκδηλώσεις, που έδιναν ένα ξεχωριστό νόημα στη ζωή, και προτείνει «οι καινούργιες γενιές ν' αντιπαλέψουν αυτή την αλλοτρίωση και τη (σημερινή) γενικευμένη έκπτωση αξιών και οραμάτων» για το ξαναζωντάνεμα της υπαίθρου.

Οι περισσότεροι αισιόδοξοι, μεταξύ αυτών κι ο υποφαινόμενος, πιστεύουμε, πως το Ζαγόρι δεν κινδυνεύει σε αφανισμό. Το ένδοξο παρελθόν του, οι φυσικές καλλονές του, η διεθνής προβολή του —αυτά τα ξεχωριστά του γνωρίσματα—, το καθιστούν ένα τόπο πρώτου τουριστικού ενδιαφέροντος και το μέλλον του προσιωνίζεται καλύτερο. Η ευθύνη όλων των Ζαγορίσιων προβάλλει επιτακτική να παλέψουν για μια ανάπτυξη του τόπου τους με οδηγό πάντοτε την βαρεία κληρονομιά και την παράδοση, όσων πέρασαν πριν από μας κι έγραψαν μια λαμπρή ιστορία για το Ζαγόρι.

Ευχαριστούμε και πάλι το φίλο και συνεργάτη στην προσπάθεια για τη συνέχεια της έκδοσης του Περιοδικού το ΖΑΓΟΡΙ μας, που με το βιβλίο του, μας υποχρεώνει μέσα από τα γλαφυρά κείμενά του να εγκύψουμε περισσότερο στα προβλήματα της περιοχής μας και να ξαναζηήσουμε όμορφες στιγμές από κάποιες άλλες εποχές στα όμορφα χωριά μας.

Σάββας Θεοδώρου

Χρνεογράφημα**Η 33η Επέτειος του «Ζαγοριού μας»****Σταύρου Συκιώτη**

Και θα τον θυμόμαστε πάντα έτσι, όπως στη φωτογραφία, ξεμανίκωτο δημιουργό, εκεί στην έπαλξη του Μνημείου της Ζαγορίσιας Γυναίκας του '40. Στην έπαλξη του ορμάματος για ένα Ζαγόρι άξιο της παράδοσης, της ιστορίας και του πολιτισμού του. Αξέχαστε Κίμωνα.

Η Σ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

του πνευματικού και επιχειρηματικού κόσμου.

Σε τέτοιες στιγμές αναγκαιότητας πρέπει να υπάρξουν οι πρωτοπόροι (τα γκεσέμια) που θα χαράξουν το δρόμο (του κοπαδιού) με το ξεκίνημά τους. Σ' αυτό, μάλιστα, το σημείο θέλω να υπογραμμίσω έναν ενεργητικό παράγοντα του ανθρώπου (κάτι, που είχα την ευκαιρία, με το θάνατο του Άγγελου Κίτσιου να αναφερθώ επανειλημμένα) αυτό που διατυπώνω ως «**Εσωτερικό**

στοιχείο Προσφοράς». Εάν δεν έχεις, φυσιολογικά, αυτήν την παρόρμηση μέσα σου, που να σε σπρώχνει να κινηθείς, να αποφασίσεις, να τολμήσεις για ό,τι θεωρείς και νομίζεις «**αναγκαίο**» και επιβεβλημένο, δεν κάνεις «βήμα».

Με τις σκέψεις αυτές θέλω να αναφερθώ στον πρωτεργάτη της δημιουργίας του «Ζαγοριού μας» τον Κίμωνα Κυριαζή. Χωρίς την πολλαπλή συνεισφορά του Κίμωνα, παρά τη συμπάρσταση μιας αξιό-

**Η ΕΝΩΣΗ «ΑΡΙΣΤΗΣ - ΒΙΚΟΥ»
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΜΩΝΑ ΚΥΡΙΑΖΗ**

**ΕΝΩΣΙΣ «ΑΡΙΣΤΗΣ - ΒΙΚΟΥ»
(Ζαγορίου)
Κ. Πολίτη 10, 152 37 ΦΙΛΟΘΕΗ
Τηλ. 6825896**

**Προς το περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Συντακτικής Επιτροπής
Λ. Βύρωνος 21, 454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ**

Συμπατριώτες,

Το Δ.Σ. της «Ένωσης Αρίστης - Βίκου», που εδρεύει στην Αθήνα, με πολλή θλίψη πληροφορήθηκε το θάνατο του πρωτεργάτη και στυλοβάτη του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας» Κίμωνα Κυριαζή.

Αναμφίβολα χάθηκε ένας αξιόλογος και ακραυφής Ζαγορίσιος, που με τη δράση του, την αγάπη του για το Ζαγόρι και την εν γένει προσφορά του γι' αυτό, στάθηκε μπροστά της σ' όποια προσπάθεια για προβολή και ανάπτυξη του Ζαγοριού και θεμέλιο που πάνω του χτίστηκε το «Ζαγόρι μας» —κρυφή λαχτάρα και προσμονή των απανταχού Ζαγορίσιων—, η Ιστορική και Λογογραφική Εταιρεία Ζαγοριού, το έργο της «Ζαγορίσιας Γυναίκας» —σώληλη και όραμα που Κίμωνας— που πρέπει ν' αποτελέσει υπόσχεση στη μνήμη και

το έργο του, όλων των Ζαγορίσιων, η ολοκληρωτική του στήσιμό του.

Η Ένωσή μας συλλυπείται θερμά όλους εσάς τους συνεργάτες του Κίμωνα —περιοδ. «Το Ζαγόρι μας», Ι.Λ.Ε.Ζ. κ.λπ.— και τους σκατοδρόμους των ευγενών προσπαθειών για την επιδίωξη και ανάπτυξη του Ζαγοριού και τη συνέχισή της έκδοσης του «Ζαγοριού μας».

Η Ένωσή μας, στη μνήμη του αεχόαστου Κίμωνα σας εμψάζει το πσός των 20.000 (Είκοσι χιλιάδων), συμβολική συμμετοχή της στο έργο της «Ζαγορίσιας Γυναίκας».

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Για το Δ.Σ. της Ένωσης
Αρίστης - Βίκου
Ο Πρόεδρος
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΥΒΗΣ

λογης ομάδας Ζαγορίσιων, ιδιαίτερα, Λογιών, την εποχή εκείνη, δεν ξέρω αν θα υπήρχε σήμερα «το Ζαγόρι μας».

Γνώρισα τον Κίμωνα τη δεκαετία του 1950, ως υπάλληλος της Ιονικής Τράπεζας, της οποίας ήταν πελάτης μας. Ωστόσο, είχα πληροφόρηση γενικότερη, μια και ο Κίμωνας έδινε παντού το παρόν του στη ζωή της πόλης, εξωτερικεύοντας το πλεονάζον απόθεμα ενεργητικότητάς του που είχε στα σωθικά του με τη συμμετοχή του σε διάφορους φορείς και ποικίλες άλλες δραστηριότητες.

Η αγέρωχη πρωτοπορία του στο σώμα Προσκόπων, σε κάθε παρέλαση, σκιαγραφούσε εμφανώς τη ζωτικότητα του.

Να σημειώσω, ωστόσο, πως η συμβολή του Κίμωνα δεν ήταν μόνο το ρίσκο που ανέλαβε για την έκδοση του Ζαγορίσιου εντύπου, όσο η συνεχής προσπάθειά του για να orthοποήσει η κυκλοφορία του, με τη συνεχή παρουσία του παντού: να γράφει κείμενα, να βρίσκεται στο Τυπογραφείο, να κινητοποιεί παράγοντες και ιδιαίτερα να αντιμετωπίζει, στην πρώτη φάση ζωής του Περιοδικού, διχωνωμίες, παραγκωνισμούς και μικροψυχίες που είχαν ψυχικό κόστος γι' αυτόν.

Για το μέγεθος της συνεισφοράς του Κίμωνα, επαναδημοσιεύω μια φωτογραφία όπου εμφανίζεται να γίνεται «οικοδόμος» στο γιαντί να γίνεται «οικοδόμος» της Ζαγορίσιας του Μνημείου της Ζαγορίσιας γυναίκας. Για τον Κίμωνα έχουν γραφεί πολλά στο «Ζαγόρι μας» που προβάλλουν την προσωπικότητά του. Το Κίμενο μου τούτο, στην επέτειο «γέννησης» του «Ζαγοριού μας» και της όλης προσφοράς του για την επιβίωσή του, αποτελεί αναφορά στη μνήμη του.

Σήμερα, το «Ζαγόρι μας» βρίσκεται σε επίζηλο επίπεδο εμφάνισης, περιεχομένου και κυκλοφορίας του (2000 συνδρομητές). Όσο γνωρίζω και εκτιμώ έχει κατακτήσει τις καρδιές των Ζαγορίσιων, ιδιαίτερα των αποδήμων για τους οποίους έγινε συνδετικός κρίκος επαφής με τη γενετήριά τους, εκθέτοντας στις σελίδες του προβλήματα, δραστηριότητες, κοινωνικά γεγονότα κ.τ.λ. Να υπογραμμίσω, επίσης, την πλήρη εκτίμησή μου στους Ζαγορίσιους που συνεχίζουν το έργο κυκλοφορίας με ανάπτυξη της περιοδικότητας, με εμφανή ζήλο, χωρίς ιδιοτέλεια και με υψηλό πνεύμα συνεργασίας. Ωστόσο, υπάρχουν στιγμές, που διερωνίμαι, για τη συνέχιση και διαδοχή των Ζαγορίσιων αυτών που θα θέσουν τον εαυτό τους στον αναγκαίο αγώνα για την ανάπτυξη του Ζαγοριού και την κυκλοφορία του Περιοδικού, μοχλού σε όποια ομαδική προσπάθεια.

Το Ζαγόρι, ένα εκλεκτό κομμάτι

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ

Στις 2 Απριλίου γιορτάζεται, όπως είναι γνωστό, εδώ και αρκετές δεκαετίες η Παγκόσμια Ημέρα του **Παιδικού Βιβλίου**. Πρόκειται ακριβώς για την ημέρα, που γεννήθηκε ο μεγάλος Δανός παραμυθάς **Χάνς Κρίστιαν Άντερσον** —2 Απριλίου 1805— ο σύντροφος της φαντασίας και των ταξιδιών εκατομμυρίων παιδιών σε όλο τον κόσμο, σε όλες τις εποχές.

Ο προικισμένος αυτός άνθρωπος, που πρόσφερε και προσφέρει, ακόμα και σήμερα στην εποχή των ηλεκτρονικών μέσων, με τα παραμύθια του στην έκσταση αλλά και την ενθάρρυνση στα παιδιά, έζησε μια τραυματική και μοναχική ζωή, όπως την περιγράφει με μία συγκινητική απλότητα και ειλικρίνεια στην αυτοβιογραφία του, η οποία φέρει τον τίτλο «Το παραμύθι της ζωής μου». Και έχει μεγάλη αξία αυτό το έργο του για κάθε αναγνώστη αλλά κυρίως για τα παιδιά, όπου μέσα από τις σελίδες του δίνει με τη χάρη και το λεπτό χιούμορ του ύφους του μια αλησμόνητη εικόνα της οικογενειακής ζωής των πτωχών και ταπεινών Άντερσεν.

«Η ζωή μου, γράφει, είναι ένα όμορφο παραμύθι». Αν, όνταν ήμουν ακόμα ένα φτωχό κι έρημο παιδί, τύχαινε να συναντήσω στο δρόμο μου μια παντοδύναμη νεράιδα, η οποία να μου έλεγε: «Διάλεξε το στάδιο που θέλεις ν' ακολουθήσεις, πες μου τι θέλεις να γίνεις. Θα σε συμβουλευσω και θα σε καθοδηγήσω» η ζωή μου δεν θα ήταν πιο ευτυχισμένη....

Η ιστορία λοιπόν της ζωής μου δείχνει ένα κόσμο ό,τι έδειξε και σε μένα. «Υπάρχει ένας Θεός που τα φέρνει πάντα όλα δεξιά».

Να γιατί ο Χάνς Άντερσεν κατέκτησε τις καρδιές των παιδιών όλου του κόσμου.

Από μικρός στην ηλικία των 14 ετών η δίψα του να μάθει γράμματα και με πλήθος όνειρα να γίνει ηθοποιός, συγγραφέας, ζωγράφος έφτασε στην Κοπεγχάγη όπου για πολλά χρόνια έζησε πάμπτωχος και περιφρονημένος.

Τριγύριζε σε χώρους, όπου σύχναζαν άνθρωποι της τέχνης και κάποτε με την επιμονή του και την υπομονή του κατόρθωσε να

πάρει μια υποτροφία. Σιγά, σιγά η ζωή του άλλαξε, όπως στα παραμύθια.

Ο άπορος και ανώνυμος επαρχιώτης, ο ντροπαλός και μοναχικός άνθρωπος γίνεται ο **κοσμοαγάπητος παραμυθάς**. Απ' όλα του τα παραμύθια αυτό που του ταιριάζει πολύ είναι «**Το άσχημο παπί**». Το άσχημοπαπί, όπως το ξέρουν όλα τα παιδιά, όπου ένα πλάσμα κακοφτιαγμένο και παραμελημένο μπορεί να μεταμορφωθεί σε μια γοητευτική παρουσία.

Και είναι αυτό μια πραγματικότητα, μια αληθινή ιστορία, που έγινε γνωστή σ' όλες τις οικογένειες που ανατρέφουν παιδιά από τη φτωχική καλύβα ως τα πολυτελή σαλόνια τόσο διδακτική για κάθε εποχή.

Ο Χάνς Κρίστιαν Άντερσεν, αγαπούσε πολύ τα ταξίδια και, παρά την έμφυτη δειλία του, ταξίδεψε πολύ. «Να ταξιδεύεις σημαίνει να ζεις», έγραφε σε κάποιο φίλο του. Έφτασε και στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στις 25 Μαρτίου του 1841, όπου του έκανε μεγάλη εντύπωση ο θορυβώδης τρόπος με τον οποίο οι Έλληνες γιόραζαν την επέτειο της Επανάστασης του '21.

Τα παραμύθια που αποτελούν τρεις πολυσέλιδους τόμους και συνέβαλαν να καταστήσουν τον Άντερσεν τον πλέον δημοφιλέστατο παραμυθά σ' όλο τον κόσμο.

Η αληθοφάνεια και η λιτότητα του ύφους του Άντερσεν προσδίδουν στα παραμύθια του μια απερίγραπτη γοητεία, η οποία καταθέγει το πνεύμα και τη φαντασία των μικρών αναγνωστών του, αλλά και τους ενήλικες τέρπει και διδάσκει.

Το μικρό και ταπεινό σπιτάκι, όπου πρωτόνοιξε ταμάρια του στην πόλη Όντενσε της Δανίας, είναι σήμερα μουσείο, η μεγαλύτερη τιμή για μια μεγάλη προσωπικότητα, όπως του Χάνς Κρίστιαν Άντερσεν.

ΣΑΒΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η 33η Επέτειος του «Ζαγοριού μας»

της υπαίθριας χώρας μας υπέστη κι αυτό τις συννεπίες που χαρακτηρίζουν, τελευταία, όλη την υπαίθρο: αστυφιλία, ερήμωση, αφανισμός διακεκριμένων και λόγιων προσωπικοτήτων κ.λ.π. Στην αντιμετώπιση των φαινομένων αυτών απαιτείται, πέρα από τις όποιες προσπάθειες της Πολιτείας και η συμβολή όλων των ανθρώπων μιας περιοχής, η **παρουσία όλων μας**. «**Το Ζαγόρι μας**», από τη δική του σκοπιά και το δικό του ρόλο **συμβάλλει, με το δικό του τρόπο, προς την κατεύθυνση αυτή**.

Αναμφίβολα, η όποια ανάπτυξη και πρόσδοος του Ζαγοριού μας θα είναι αποτελεσματικό αποτέλεσμα και συμβολής όλων των Ζαγορίσιων, καθενός με τις ευκαιρίες και τις δυνατότητές του. Για να εκφραστώ πιο απλά, στη σημερινή εποχή μας η πιο προσιτή συμβολή του κάθε Ζαγορίσιου είναι μια συνδρομή στο «Ζαγόρι μας». Το κόστος (20 ευρώ τη χρονιά) στους περισσότερους είναι μικρό ενώ για το Περιοδικό θεωρείται σημαντικό. Αν οι 2000 ήδη συνδρομητές γίνουν

3000-4000 το «Ζαγόρι μας» αποκτά πολλαπλές δυνατότητες και μπορεί να αναπτύξει τους προγραμματισμούς του. Ας μου επιτραπεί να σημειώσω πως οι συνδρομητές που σχετίζονται με την Αρίστη —το χωριό μου—, με βάση τα προσωπικά μου στατιστικά στοιχεία ανέρχονται σε 103. Ποια είναι η συμμετοχή των άλλων 45 χωριών; Αυτό σαν απλό παράδειγμα για την ατομική μας συνεισφορά. Παρουσιάζω, ευκαιρικά, μια άλλη δημοσίευση, ενός συλλογικού φορέα της Αρίστης, που παρουσιάζει τη συνεισφορά του σε άλλη Ζαγορίσια δραστηριότητα.

Η **καλλιέργεια ενός πνεύματος συνεργασίας και συνεισφοράς κρίνω πως είναι θέμα γενικότερης παιδείας που αποσκοπεί να τοποθετήσει το Άτομο στο χώρο ενός Συνόλου**. Αρκετά. Σίγουρα θα ... βαρυστασενάζει η δεύτερη σελίδα μου με τη φλυαρία μου. Καιρός να ευχηθώ, μαζί με όλους τους Ζαγορίσιους, σίγουρα, στο «Ζαγόρι μας», για τη γενέθλια επέτειό του, όπως συνήθίζεται, να τα **Εκατοστήσει. Άμποτες!**

Από το αρχείο του Κώστα Κόκκα

**Μια διαφορετική έκθεση
για την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων
στο ισόγειο του κτιρίου της Νομαρχίας
ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΤΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ**

Ταπεινή και αθόρυβη όπως και ο δημιουργός της Κώστας Κόκκας, η έκθεση φωτογραφιών του, διευθετημένη κατά ενότητες πάνω σε ξύλινους πίνακες ορθοστατών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

Πρόσωπα που αγωνίστηκαν εμφανώς ή αφανώς, αφήνουν την οπτική μαρτυρία τους στην περιέργεια των επισκεπτών, που διαπερνά την επετειακότητα και ελέγχει την τωρινή μας καθημερινότητα καθώς διαστέλλεται προς το παρελθόν αλλά και το μέλλον. Πρόσωπα, ζώα και πράγματα, χώροι, τόποι, χρόνοι, τρόποι, στάσεις, δράσεις, ηρεμίες όλα άμεσα και ανεπιτήδευτα ουσιαστικά, στη γραμματική της ιστορίας του αγώνα, που κατάφερε να αποτινάξει ζυγό πεντακοσίων ετών.

Με νεκρούς, τραυματίες, αναπήρους, ιατρικό προσωπικό ειδικευμένο και ανειδίκευτο και άμαχο πληθυσμό, που δεν δίστασε να εκτελέσει το καθήκον όπου και όπως το καλούσαν οι περιστάσεις.

Ήταν αποτέλεσμα ηρωικών και παράτολμων πράξεων που κατέγραψαν και ύμνησαν Έλληνες και ξένοι συγγραφείς, άμεσοι και έμμεσοι μάρτυρες της άνισης πάλης προς το ακατόρθωτο.

Και η πόλη ανακτήθηκε και γέμισαν οι δρόμοι πεταγμένα φέσια, για να πατήσουν πάνω τους τυραννισμένα τσαρούκια νικητών και φθαρμένα πέλματα αλόγων με ενσωματωμένους τους αξεπέραστους καβαλλάρηδες τους, ίδιοι ανυποχώρητοι κένταυροι στο δρόμο προς το καθήκον και τη θυσία.

Εθελοντές ανεξαρτήτου ηλικίας και φύλου που πιστοποιούν έμπρακτα και αβίαστα, την ιστορική ενότητα και το κοινό όραμα της κοινής πατρίδας του γένους και του έθνους.

Αλύγιστες παρουσίες, νηστευτικές και στερημένες αλλά αυτάρκεις και πλεονάζουσες στο κοινό χρέος και τον ταυτόσημο ενιαίο κώδικα ηθικών αξιών.

Οπτική αφήγηση όπως σε κιτρινισμένα φύλλα παλαιών φωτογραφικών λευκωμάτων, προσιτή στον καθένα μας, μακριά από κορνίζες, ειδικούς φωτισμούς, φυλλάδια, οδηγούς, φύλακες εγκαίνια και ωράρια.

Η λαϊκή εκδοχή της επετείου! Αιφνίδια παρουσία στα εορταστικά προγράμματα, ωσάν κάποιο νυκτερινό αεράκι μετέφερε και κόλλησε μυστικά και αθόρυβα τα χαρτάκια των συντριπτικών αυτών παρουσιών, βγαλμένων από πολυχρονισμένο παιδικό αποξηραμένο φυτολόγιο, μεταβάλλοντάς τα σε αφυπνιστικές προκηρύξεις στον ηθελημένο μας λήθαργο που μας κατεδίκασαν οι καιροί.

Αθώα στηρίγματα του εμπνευσμένου Κώστα Κόκκα, που συχνά ανασύρει από το πολύτιμο αρχείο του σπάνια δείγματα των συλλεκτικών του ανησυχιών.

Γλυκομίλητος, ήπιος, ταπεινός αφοπλιστικός περιποιητικός, ανήσυχος και έμφροντις, μόνιμα πρόθυμος και έτοιμος να παρέχει επεξηγηματική βοήθεια, οδηγώντας στοργικά τον επισκέπτη σε εμβάθυνση και περισulloγή.

Στο ισόγειο του κτιρίου της Νομαρχίας, σ' ένα απερίττο παμπρόσιτο συνηθισμένο χώρο, γεμάτο από βήματα εξυπηρετικής καθημερινότητας, οι δροσουλίτες του 1913 ερευνούν τη σκληριά της απελευθερωμένης πόλης τους.

Ευγε σου κυρ Κώστα!

Παρουσιάστηκε το Ημερολόγιο 2010, του Πολιτιστικού Συλλόγου Καπεσόβου

Στη Στοά Λούλη, με θέμα «Το μέλλον αόρατον!!! Για τους Καπεσοβίτες όμως;»

Δευτέρα 8 Μαρτίου, ώρα 7.30 π.μ., στην Στοά Λούλη, έγινε η παρουσίαση του Ημερολογίου 2010, του Πολιτιστικού Συλλόγου Καπεσόβου «Ο Αλέξης Νούτσος», με θέμα «Το μέλλον αόρατον!!! Για τους Καπεσοβίτες όμως;». Επί «σκηνής», η κα Νίκη Ζούκη-Γκούρη, και ο κ. Θουκυδίδης Παπαγεωργίου.

Μαντικές τέχνες λοιπόν! Από τα αρχαία χρόνια, οι άνθρωποι ανέπτυξαν διάφορες μεθόδους για να γνωρίσουν το μέλλον τους. Σε κάθε παράδοση, υπάρχουν σύμβολα που οδηγούν τον μάντη να προβλέψει.

Αστρολόγοι, μάγοι, χαρτομάνεις, νεκρομάνεις, φλυτζανούδες και μεταφυσικοί βετεράνοι.

Μόνιμοι σταρς μερικών καναλιών της τηλεόρασης είναι οι αστρολόγοι, οι μάγοι και οι θαυματουργοί. Άλλοι έχουν μόνιμο διορισμό για να μας λένε την τύχη μας, το μέλλον μας και τα ριζικά μας επί καθημερινής βάσεως και άλλοι προσκαλούνται από μερικούς δημοσιογράφους, για να μας εξηγήσουν τι είναι η μαύρη μαγεία, τι είναι η άσπρη μαγεία, ποιοι είναι οι σατανολάτρες και ποιοι οι εσωφορικοί.

Άλλοι κατέχουν και δικό τους κανάλι και κάνουν εμπόριο διάφορα μπρελόκ τα οποία είναι τυχερά, σου λένε την τύχη σου με βάση το ζώδιό σου και ισχυρίζονται ότι είναι πολύ καλό να το κρατάς επάνω σου για να σου φέρει «γούρι».

Ένα τέτοιο θέμα-κελεπούρι, δεν θα ξέφευγε από την «τοιμιπίδα» των Καπεσοβιτών!

Έτσι, το Ημερολόγιο του 2010, είναι αφιερωμένο στις φλυτζανούδες, στην οίωσησκοπεία, την μαντική της ... ωμοπλάτης, που ενέπνευσε ακόμη και ... ποιητές!

«Μαντείο σαν παράρτημα εκείνου της Δωδώνης/ λειτούργησε στον τόπο μας, στο σπιτί' της Περασφόνης./ Πυθίς είχε πολλές και η Χαρίκλεια πρώτα, / εκεί μαζεύονταν γριές, οι άντρες και η νιότη./ Το μέλλον το αόριστο καλό το ψαχουλεύαν, / ανύπαντρες κι ανήσυχους συχνά τους ψαχουλεύαν./ Οι κάτοικοι του σήμερα στα δάχτυλα μεντριούνται, / πολλά τα σπίτια τα καλά, τα λίγα κατοικούνται./ Το ένδοξο Καπέσοβο ακόμα ερμηνώνει, / κανένας δεν το μάντεψεναι πέρασαν οι

Οι φλυτζανούδες

Χρόνοι. / Οι άρχοντες, οι δάσκαλοι αμπέλια και χωράφια, / στην ιστορία πέρασαν παρέες και σινάφια... / Και τώρα θα γυρίσουμε πολλές δεκαετίες, / να γράψουμε για όνειρα, φλιτζάνια και μαντείες...». (Απόστολος Ντιναλέξης).

Η κα Νίκη Ζούκη-Γκούρη, μας προϊδεάζει:

«Κατασκεύασε θρησκείες, σκηνοθέτησε τις σχετικές τελετές, συντήρησε με τον οβολό της αγωνίας – και ενίοτε της αφέλειας – πονηρούς αργόμισθους, από τους ιερείς του Δελφικού μαντείου και τις ολίγον τι μαστουρωμένες Πυθίες, μέχρι την καφετζού της γειτονιάς. Ζωδιακούς γραμμές σε χέρια και ζωδιακούς κύκλους στα αστέρια, βάφτισε τη ντάμα κούπα ξανθιά και τα μπιστούνια «μπαστούνια». Εκουγχρονίστηκε και απέκτησε εκπομπή στην τηλεόραση και ηλεκτρονική διεύθυνση στο διαδίκτυο, η ίδια πάντα αγωνία για το «το μέλλει γενέσθαι», ο ίδιος φόβος για το αύριο, που καλύπτει όλη την τεράστια γκάμα αυτού του συναισθήματος, από το υγιές ως το νοσηρό.

Ακόμα και σε εποχές επιστημονικής και τεχνολογικής έκρηξης (καλή ώρα), που κατάνταγε (προσέξτε το ρήμα δεν είναι υπερβολικό ή αυθαίρετο) ο άνθρωπος να νιώθει κυρίαρχος του σύμπαντος, και να συμπεριφέρεται και αναλόγως, αυτό το αγκάθι εκεί... επέμενε να του κατατρώει τα σωθικά, καθώς η πρόοδος, που καλπάζουσα παρέσπερνε τις ψευδαισθήσεις, τροφοδοτούσε τη ωή του με νέες αγωνίες.

Κι έτσι, από τα δυσθεώρητα ουράνια ύψη, το αλώνι του φεγγαριού και τα φιλάρεσκα μυστικοπαθή

αστέρια, επιτυγχάνονται, νυν και αεί, κάθετες εξορμήσεις, βουτιές χωρίς δίχτυ προστασίας, στον πάτο του φλιτζανιού του καφέ, πολύ βαθιά, στον κρυψίβουλο ντελβέ.

Το μέλλον όμως πεισματικά αντιστέκεται, κρατά καλά τα μυστικά του.

Κι αν πάλι τα ανοίξουμε τα εφασφράγιστα χείλη του μέλλοντός μας, θα πάρουμε τη χαρά εκείνου που ανοίγοντας το στρείδι καρπώνεται μήπως τη λαχτάρα της Πανδώρας όταν άνοιξε το κουτί της; Και σε περίπτωση που θα συμβεί το δεύτερο, αρχίζει νέα πνευματική περιπέτεια (και για τους πιο αφελείς και οικονομική), ο προβληματισμός γεννά άλλο προβληματισμό αλλά και μύχιες ελπίδες: υπάρχει τρόπος ελέγχου ή ανατροπής του μέλλοντος; Υπάρχει μεθόδευση, που θα τιθάσευε την προέλαση του «γραμμένου»; Η ακραία αυτή απόληξη πάντως του προβληματισμού μας δεν είναι του ημερολογίου τούτου. Ίσως σε κείνο του επόμενου έτους... ποιος ξέρει; Τι θα συμβεί του χρόνου με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόβου και τα ημερολόγια του; Και για να φτάσουμε και στα «καθ' ημάς», πως θα ήταν δυνατόν από τις κύκλες τούτου του ευφάνταστου χορού να λείπουν οι Καπεσοβίτες.

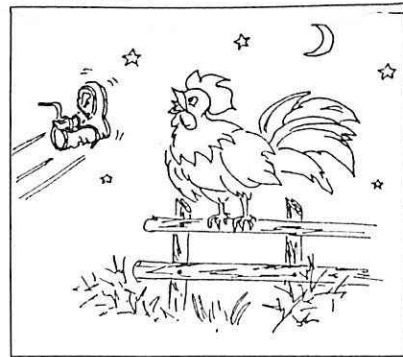
Σεβάσμιμοι και χαριτωμένοι, συνοφρυωμένοι και αυτοσαρκάζομενοι, πολύπειροι και αυθαίρετοι Καπεσοβίτες, μέχρι και ιερείς που η μοίρα τους έριξε στον τόπο μας, σκύψανε πάνω από πλάτες αρνιών, διάβασαν τα μερομήνια, κοίταξαν τον «καλόγερο», για να διαγνώσουν τον καιρό και επενδύσανε σε μαγειρικά ατέλειωτες εργατώρες, διαβάζο-

ντας φλιτζάνια και ερμηνεύοντας όνειρα.

Να διάβαζε, άραγε, κανείς απ' αυτούς το μέλλον του χωριού και να το 'ξερε πως θα έρχονταν μια ώρα που θα αριθμούσε μόνο καμιά δεκαριά μόνιμους κάτοικους; Κι αναγκαστικά θα οδηγηθούμε και στην επόμενη ερώτηση: αν το διέγινω, δε βρήκε άραγε τρόπο να το ξεορκίσει, ή μήπως σκέφτηκε πως κάπως έτσι θα είναι καλύτερα γιατί «αραιά το σκόρδα γίνονται χοντρότερα»; Εμείς λοιπόν από τους τελευταίους και «χοντρότερους» σας ευχόμαστε και φέτος με το ημερολόγιό μας καλή χρονιά και ευτυχισμένο το 2010.

Ας είναι κι ας μη το ξέρουμε κι από πριν».

Σήμερα, οι δημοσιεύσεις σε βιβλία ή περιοδικά, οι σχετικές με τα «αινίγματα» της φύσης, με τα «ανεξήγητα» φαινόμενα, με τα «κρυμμένα μυστικά» της ιστορίας, έχουν φτάσει σε τετραψήφιους αριθμούς. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έντυπα και, κυρίως, ηλεκτρονικά έχουν κατακλυσθεί από ποικιλιώνυμους «γκουρού», θεραπευτές, μάντεις, αστρολόγους και λοιπούς απατεώνες, σε σημείο που σοβαρές, υποτίθεται, εφημερίδες, μεγάλης κυκλοφορίας, να διαθέτουν με μορφή πολυτελών ένθετων στις κυριακάτικες εκδόσεις τους Αστρολογίες «Ερωτικές» ή «Αθλητικές»!

Ο καιρός

Θα έλεγε κανείς πως ο κόσμος δεν εμπιστεύεται πια τις λογικές, επιστημονικές ερμηνείες των πραγμάτων και προτιμά τις υπερβατικές. Ενδεχομένως το ανθρώπινο πνεύμα δεν είναι σε θέση να παρακολουθήσει την ταχύτητα των επιστημονικών εξελίξεων και η επιγνώμη αυτής της αδυναμίας του να το έχει τρομάξει.

Η Ανθούλα Δημητριάδη, η Ελένη Τσολάκη, η Έλλη Παπαγεωργίου, η Ελένη Ζαμπαλά, η Ελευθερία Βογά, αλλά και ο Παπακρυστάλλης του αλλοτινού Καπεσόβου, έχουν την τιμητική τους στην σημερινή θεματική μας, φυσικά μέσα στις σελίδες του νέου Καπεσοβίτικου Ημερολογίου, ως αγαθοί της μαντικής τέχνης πρόγονοί μας.

ANNA ΔΕΡΕΚΑ

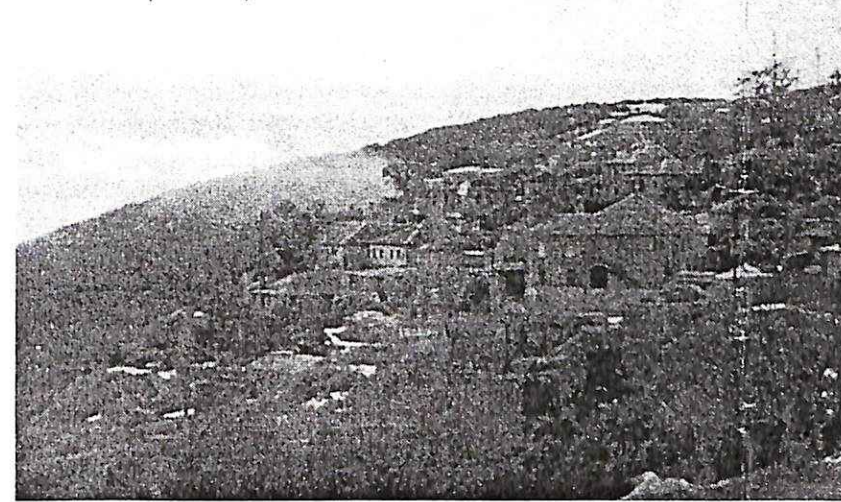
(Από την εφ. «ΝΕΟΙ ΑΓΩΝΕΣ»)

Ένας τόπος που μου έκανε εντύπωση

Θα σας μιλήσω για ένα τόπο ο οποίος μου έκανε εντύπωση. Αυτός είναι ο Ελαφότοπος που βρίσκεται στα Ιωάννινα. Στον Ελαφότοπο πήγαμε με την οικογένειά μου και με την αδερφή της νονάς μου, πέρυσι το καλοκαίρι. Πήγαμε με το αυτοκίνητο περνώντας από την Πελοπόννησο. Όταν φτάναμε βλέπαμε από μακριά ένα όμορφο χωριό.

Ύστερα όταν φτάσαμε εκεί μας φιλοξένησαν, σε ένα παραδοσιακό μικρό ξενοδοχείο. Μέσα στα δωμάτια είχαν βάλλει πλεκτά χαλιά και πράγματα της παλιάς εποχής. Το ξενοδοχείο είχε μόνο εφτά δωμάτια αλλά ήταν πολύ ωραίο. Σε εκείνο τον τόπο είχαμε δει και μια όμορφη αγελάδα, την Φρόσω. Αυτή την είχε ένας χωρικός και της είχε φορέσει και ένα κουδούνι στο λαιμό.

Χωριό Ελαφότοπος

Τα σπίτια ήταν όλα ομοιόμορφα και οι σκεπές τους ήταν φτιαγμένες από λεπτές πέτρες. Η εκκλησία ήταν μεγάλη και έμοιαζε και αυτή με τα σπίτια.

Επειδή μέναμε κοντά στα Ιωάννινα, πηγαίναμε για να δούμε τα αξιοθαύμαστα πράγματα που υπήρχαν σε αυτά. Πρώτα πρώτα πήγαμε στη λίμνη των Ιωαννίνων. Εκεί είδα ότι η λίμνη είχε καλάμια και ένα φάρο.

Επίσης πήγαμε σε ένα μικρό νησάκι που εκεί είχε ένα μουσείο με κέρινα ομοιώματα. Στο μουσείο ακούσαμε και την λυπητερή ιστορία του Αλή Πασά και της κυρά-Φροσύνης.

Μα το πιο αξιοθαύμαστο από όσα είδα, ήταν το κάστρο της πόλης των Ιωαννίνων. Μαζί με την οικογένειά μου περπατήσαμε στα γραφικά στενάκια που υπήρχαν μέσα του. Θα μου μείνουν αξέχαστα τα παραδοσιακά σπίτια με τα όμορφα λουλούδια τους στις όμορφες αυλές τους.

Εύχομαι να γνωρίσετε και εσείς από κοντά αυτόν τον υπέροχο τόπο. Θα χαιρόμουν πολύ αν η περιγραφή μου σας βοηθήσει να πάρετε και εσείς αυτήν την απόφαση να επισκεφθείτε αυτόν τον τόπο.

Ηρώ Κληρονόμου, Σούδα Χανίων

Βραβεία για το Ζαγόρι

Στον εκθεσιακό χώρο του ΟΛΠ στον Πειραιά, στις 16, 17 και 18 Απριλίου έγινε η τέταρτη Έκθεση Λαϊκού Πολιτισμού με 147 εκθέτες με δήμους, νομαρχίες, συλλόγους και φορείς απ' όλη την Ελλάδα. Στην έκθεση πήρε μέρος και ο δήμος Ανατολικού Ζαγορίου με επικεφαλής το δήμαρχο Βασίλη Σπύρου. Στο καλλιτεχνικό μέρος το Δήμο εκπροσώπησε ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορισιών με χορούς και τραγούδια του Ζαγορίου. Ακολούθησε φιλοξενία όλων των επισκεπτών στο Ζαγορίσιο περίπτερο που τους προσφέρθηκαν παραδοσιακά φαγητά και ποτά. Οι διοργανωτές βράβευσαν το δήμαρχο κ. Σπύρου, καθώς και τον πρόεδρο του Συνδέσμου, Πολύβιο Καρρά για την παρουσία στην έκθεση.

Από την λαϊκή μας παράδοση

Ένα ποίημα αγνώστου λαϊκού ποιητή, που με πολύ χαρακτηριστικό τρόπο μας παρουσιάζει το θρήνο μιας άλλης μάνας, της μάνας του Ιούδα του Ισκαριώτη τόσο για το χαμό του αλλά και για τη μεγάλη του αγνωμοσύνη στον Κύριό του και δάσκαλό του, Ιησού, την ημέρα της Σταύρωσής Του. Είναι δυο τραγικά γεγονότα, που στιγμάτισαν την κοινωνία εκείνης της εποχής και τις παραμονές της μεγάλης γιορτής του Πάσχα έρχονται ν' αφυπνίσουν τις συνειδήσεις μας και να θυμήσουν το χρέος μας απέναντι στις αιώνιες αξίες της ζωής, της αγάπης προς τον πλησίον μας αλλά μετά-μέλεια για τα ανομήματά μας.

Ο θρήνος της μάνας

Μ' αργό το βήμα η Παναγιά κι αβάσταχτο τον πόνο,
τη στράτα για το Γολγοθά ανέβαινε με μόνο
τον Ιωάννη πλάι της, μεσ' το κακό εκείνο
που κι' οι πέτρες ράγιζαν στο μητρικό το θρήνο.
Όλα τριγύρω σιωπηλά, βουβός είναι κι' ο δρόμος
θαρρείς πως τον ενέκρωσε ένας μεγάλος πόνος.
Κι' όσο βαδίζουν σα σκιές στ' άχαρο εκείνα μέρη
θρήνο πικρό της Παναγιάς παντού ο αγέρας φέρει.
Σκοτάδι απλώνεται βαθύ σ' όλη την πλάση πέρα
κι' η Παναγιά η Δέσποινα και του Χριστού μητέρα
μια φωνή σπαρακτική ακούει που την τρομάζει.
– Ω τη φωνή λυπητερή που είναι, ποιος στενάζει;
Μη ωσάν κι' εμέ άλλη πονάει μητέρα;
Μην του παιδιού της το χαμό κι' άλλη μητέρα κλαίει
και με τα χείλη τα πικρά μοιρόλογα του λέει:»

Ναι μια μάνα κάθεται μονάχη σε μίαν άκρη
κι' απρηγόρητα θρηνεί και χύνει μαύρο δάκρυ.
Κι' εκείνη σαν την Παναγιά το γιο της έχει χάσει
και δεν μπορεί η άμοιρη, κοντά του για να φτάσει
γιατί σαν πήγε να τον βρει τον είδε κρεμασμένο
για την αχαριστία του προ τον Σταυρωμένο.
Ω πόσο κλαίει γοερά και παραπονεμένα...
τον πόνο της αισθάνεται η Παναγιά Παρθένα
και πάει κοντά της να την ιδεί να την εγνωρίσει
και λόγια αγάπης να της πει να την παρηγορήσει.
Και με χαμόγελο γλυκό η του Χριστού Μητέρα
– Μάνα, της λέει, είσα και συ ετούτη 'δω τη μέρα.
Δεν είσαι η μόνη, που έχασες το φως των ομματιών σου;
Είμαι κι' εγώ, μη δένεσαι, πεσ' μου ποιος είναι ο γιος σου».
Κι' άλλη μάνα η άμοιρη τα μάτια χαμηλώνει, γιατί
το αμάρτημα του γιόκα της τα σπλάχνα της ματώνει.
Σκύβει δειλά της απαντά, τη λέγει: «Αδελφή μου
ο Ιούδας είναι ο γιόκας μου και ο μονογενής μου.
Μόνο μια μάνα σαν κι' εμέ, που όλος ο κόσμος ξέρει
τι κοφτερό νοιώθω βαθιά στα σπλάχνα μου μαχαίρι.
Η Παναγιά την ένοιωσε το γιο της τον γνωρίζει,
μα σαν Μητέρα του Χριστού δεν φεύγει δεν γογγίζει.
Τον ιδικό της τον καιμό ξεχνά την ώρα εκείνη
και για τη μάνα, που πονά τα δάκρυά της χύνει.
Σκύβει και την ασπάζεται, χαϊδεύει τα μαλλιά της
και την κρατάει με στοργή σφιχτά στην αγκαλιά της.
– Έλα της λέει τρυφερά του πόνου μας το δάκρυ
να σμίξουμε κι οι δυο μαζί και να προσευχηθούμε.
Γιατί ο Χριστός, που σήμερα στο Γολγοθά κρεμάται
μεγάλη αφήνει εντολή «αλλήλους αγαπάτε»!

Επιμέλεια Σάββα Θεοδώρου

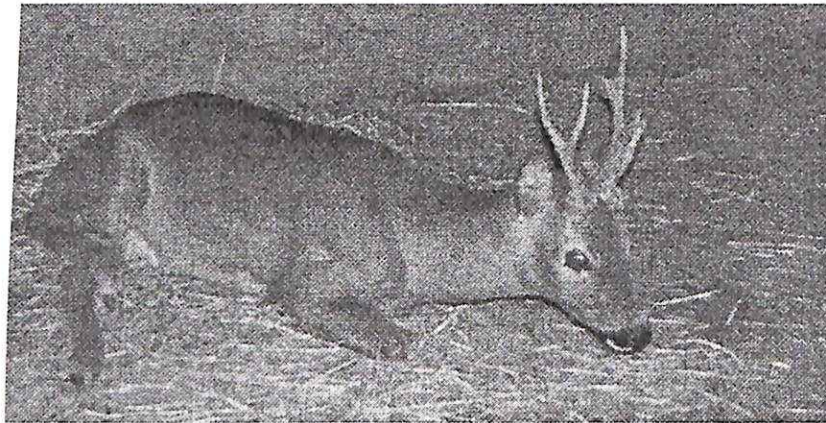

Ζαρκάδι... θύμα τροχαίου

υπεύθυνο του γραφείου του χτυπημένο ζαρκάδι μεταφέρθηκε στο Περιβαλλοντικό Κέντρο Μπουραζανίου.

Χωρίς υποδομές

Γιατί συνέβη αυτό από τη στιγμή που το ζαρκάδι βρέθηκε χτυπημένο κοντά στον πυρήνα του Πάρκου της Πίνδου; Ο βασικός και μοναδικός λόγος είναι ότι δεν υπάρχουν οι αναγκαίες υποδομές. «Δεν μπορούμε να μιλάμε για

εθνικό πάρκο αν δεν έχουμε κάποιες συγκεκριμένες και λειτουργικές υποδομές μέσα σ' αυτό. Και μια απ' αυτές είναι η δημιουργία κέντρου για την περιθαλψη των άγριων ζώων», δήλωσε στον «Η.Α.» ο **Κώστας Τζιόβας**, υπεύθυνος του γραφείου της περιβαλλοντικής οργάνωσης WWF στο Μικρό Πάπιγκο. Το παράδοξο είναι

πως δεν υπάρχει ούτε καν ένας χώρος σε επίπεδο υποδοχής, ώστε να παρασχεθούν οι πρώτες βοήθειες.

Για τη μεταφορά του ζαρκαδιού χρειάστηκε χρόνος και κόπος. Επαγγελματίες και κάτοικοι της Αρίστης συνέδραμαν να μεταφερθεί το τραυματισμένο ζαρκάδι στο Περιβαλλοντικό Κέντρο Μπουραζανίου, όπου υπάρχει υποδομή για την περιθαλψη των αγρίων ζώων που τραυματίζονται. Επίσης, ο

υπεύθυνος του WWF στο γραφείο του Παπίγκου αναγνωρίζει πως «εκεί υπάρχει εμπειρία και γνώση».

Δεν άντεξε

Την περιθαλψη του ζαρκαδιού ανέλαβε από την πρώτη στιγμή ο **Γιώργος Τάσος**, ιδιοκτήτης του κέντρου και κτηνίατρος στο επάγγελμα. «Το ζαρκάδι είχε χτυπηθεί

σε λεκάνη και οπίσθια άκρα. Είναι ευαίσθητα ζώα και δεν δέχονται ανθρώπινη παρουσία. Με την παραμικρή εμφάνιση του ανθρώπου το ζώο πετάγεται γιατί αυτή είναι φυσιολογική αντίδρασή του. Τα τραύματα ήταν εσωτερικά και δεν του επέτρεψαν να επιβιώσει», είπε στον «Η.Α.».

Στο διοικητικό συμβούλιο του φορέα διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου έχει τεθεί ήδη το θέμα τοποθέτησης προειδοποιητικών πινακίδων για όσους οδηγούς κινούνται στους δρόμους. Σε μια τέτοια περίπτωση οι οδηγοί οι θα ήταν πιο προσεκτικοί και τα άγρια ζώα δεν θα κινδύνευαν ανά πάσα στιγμή να ... τρακάρουν με κάποιο από τα διερχόμενα αυτοκίνητα. Η τοποθέτηση των ενημερωτικών πινακίδων θεωρείται επιβεβλημένη, αφού πολλοί επαρχιακοί δρόμοι βρίσκονται εντός των ορίων του εθνικού πάρκου και τα άγρια ζώα κινδυνεύουν διαρκώς. Ο κ. Τάσος εκτιμά και εύχεται ο θάνατος του ζαρκαδιού να αφυπνίσει τους πάντες, ντόπιους και επισκέπτες της περιοχής. «Το κακό έγινε. Μακάρι να είναι ένα ερέθισμα για να προχωρήσουμε και να αποφύγουμε παρόμοια συμβάντα και παράλληλα να ευαισθητοποιηθούν όλοι και να σεβαστούν τον τόπο και το περιβάλλον», είπε στον «Η.Α.».

ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ
(από την εφημερίδα
«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ»)

Ευχές διά ζώσης ή με SMS

σε κάθε σημείο που βρίσκεσαι, μπορείς να μιλήσεις με τον οποιονδήποτε επιθυμείς.

Πόσο προόδευσε ο τομέας των τηλεπικοινωνιών, όπου αυτή την στιγμή που μιλάμε, να μην υπάρχει σπιτικό που να μην έχει ένα, δύο, τρεις, τέσσερις τηλεφωνικές συσκευές ή ακόμη χειρότερα ένα ή δυο ή τρία και ... νούμερα διαφορετικά.

Πόσο μας έλυσε τα χέρια το να εφοδιάσουμε τον παππού και την γιαγιά μας στο χωριό, με συσκευή τηλεφώνου, για να είναι «musi» από τη μια αλλά και να μπορούμε να τους αναζητούμε ευκολότερα, από την άλλη.

Από την ηλικία των έξι-επτά ετών, προμηθεύουμε τα παιδιά μας, ανεξάρτητα από το τι πιστεύουμε για την υγεία, με κάθε φορά και μικρότερη συσκευή τηλεφώνου.

Και οι εταιρίες μόλις «ψυλλιάζονται» πτώση της αγοραστικής κίνησης, τότε προβαίνουν σε προσφορές χιλιάδων λεπτών δωρεάν

κλήσεων ή ακόμη χειρότερα σε χιλιάδες δωρεάν «καταραμένα» SMS.

Και τα αποκαλώ έτσι γιατί πλέον χάθηκε η πραγματική επικοινωνία μας. Δια ζώσης. Τέτοιες μέρες όπως του Πάσχα, παλαιότερα που δεν είχαμε την πολυτέλεια του κινητού τηλεφώνου, ξημεροβραδυάζαμε να παίρνουμε προσεκτικά το νούμερο του μακρινού συγγενή για να ευχηθούμε το Χρόνια Πολλά και την επόμενη μέρα δίναμε απλόχερα το χέρι μας για Χρόνια Πολλά σε περαστικούς και φίλους ή συγγενείς.

Σήμερα, όμως, τα χέρια λύθηκαν. Γράφεις (ή ακόμη χειρότερα αντιγράφεις) το SMS μήνυμα στο κινητό σου και με απλή αποστολή (που λέει ο λόγος, γιατί ένα SMS στέλνεις εσύ αλλά χρεώνεται ένα για τον καθένα) ταυτόχρονα το παίρνουν όλοι όσοι κρατούν μια θέση στον κατάλογο του κινητού σου.

Και έτσι το βράδυ κοιμάσαι ήσυ-

χος, φεύγει από σένα η υποχρέωση των ευχών. Δισεκατομμύρια SMS μεταφέρθηκαν και αυτό το Πάσχα μέσω όλων των εταιριών κινητής τηλεφωνίας, που σε βγάζουν σαν καταναλωτή από την υποχρέωση αλλά παράλληλα, γεμίζουν τα ταμεία τους με εκατομμύρια Ε.

Πάει χάθηκε η σωστή επικοινωνία, σιγά σιγά θα βλέπουμε τους ηλικιωμένους στο μεσοχώρι, αντί να μιλούν και να θυμούνται τα παλιά, να «παίζουν» στην συσκευή του τηλεφώνου, που του πήρε δώρο το εγγόνι τους, «tetris ή FIFA world cup». Και σύντομα, εμείς οι σημερινοί σαραντάρηδες δεν θα φωνάζουμε στο καφενείο «καφε-ντζήρηρηρη» βάλε μια σειρά στα παιδιά, αλλά θα στέλνουμε SMS να κεράσει τον κόσμο ή ακόμη και να κεράσει επιλεκτικά, γιατί είμαι τσακμένος με τον τάδε» και γιατί πρέπει να γράψουμε τα χίλια πεντακόσια μηνύματα ως το τέλος του μήνα αν θέλουμε να μην χρεωθούμε περισσότερο!

Χρηστογούλας Στέφανος
Βραδέτο Ζαγορίου

Τη ζωή μιας γυναίκας (ή, ορθότερα της γυναίκας) διατρέχει μέσα από οκτώ εικόνες / ηλικίες ο **Δημήτρης Τσεκούρας** στο θεατρικό του κείμενο *Η Μπέμπα*, που παρουσιάζεται

Η **Ναταλία Στυλιανού** είναι η «Μπέμπα» του **Δημήτρη Τσεκούρα**

από αύριο στη Νέα Σκηνή του Απλού Θεάτρου, σε σκηνοθεσία Ορέστη Τάτση, με τη **Ναταλία Στυλιανού** να ερμηνεύει τον μοναδικό ρόλο.

Επιτυχίες ενός δικού μας παιδιού

Ένας μονόλογος μια ζωή...

Στο ποιητικό αυτό κείμενο του ο συγγραφέας ταξιδεύει τη μοναδική ηρωίδα του αντιστροφά μέσα στο χρόνο, όπου συναντά τον εαυτό της σε οχτώ διαφορετικές ηλικίες. Η ηλικιωμένη ξαναγίνεται η μπέμπα που ψελλίζει «ακατανόητες» άχρονες λέξεις... Πάνω σε μία σκηνή γεμάτη γυναικεία παπούτσια όλων των χρωμάτων, των ηλικιών, των στυλ και

των εποχών, «διακρίνουμε το βάδισμα, την κούραση, τη ζωή και την ανάγκη να ερωτευθείς, να επιβεβαιωθείς, να τη βολέψεις ή καθόλου να μην συμβιβα-

στείς», σημειώνει ο σκηνοθέτης.

Η *Μπέμπα* είναι το δεύτερο θεατρικό κείμενο του Δ. Τσεκούρα, συνέχεια και ολοκλήρωση του μονόλογου *Το νερό γνωρίζει*, ενός θεατρικού μονόλογου γραμμένου για

«Η Μπέμπα»

του **Δημήτρη Τσεκούρα**, «Απλό Θέατρο» Στη «Νέα Σκηνή» θα παρουσιαστεί ο θεατρικός μονόλογος του Δημήτρη Τσεκούρα «Η Μπέμπα». Η ιδιαίτερη γραφή του Τσεκούρα ταξιδεύει τη γυναίκα μέσα στο χρόνο, σαν έναν άλλο «Οδυσσέα μέσα σε ένα δωμάτιο». Η γλώσσα είναι αυτή που υποδηλώνει τη «μετάβαση» της γυναίκας από τη μία ηλικία στην άλλη, γιατί ο χρόνος αποτυπώνεται στη γλώσσα μας και η γλώσσα μπορεί και «περισυλλέγει» το χρόνο. Ο άνδρας πανταχού παρών στο έργο.
Σκηνοθεσία: Ορέστης Τάτσης, σκηνικά - κοστούμια: Κωνσταντίνος Ζαμάνης, φωτογραφία: Σοφία Αλεξιάδου. Ερμηνεύει η **Ναταλία Στυλιανού**.
Χαρίθρου Τροχού 4, Καρήθεα, τηλ.: 210 9229605.

άντρα ηθοποιό, που σκηνοθέτησε ο Δημήτρης Καταλειφός και παρουσιάστηκε το 2007 με πρωταγωνιστή τον Στάθη Μαντζώρο.

Στην παράσταση του «Απλού», που παρουσιάζεται σε συνεργασία με την Καλλιτεχνική Ομάδα Ρέον, τα σκηνικά και τα κοστούμια επιμελήθηκε ο **Κωνσταντίνος Ζαμάνης** και τη μουσική ο **Θοδωρής Αμπαζής**.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το γραφείο πωλήσεων Ιωαννίνων ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ Ναπ. Ζέρβα 4-6 Β' ΚΤΙΡΙΟ 2^{ος} όροφος ΑΕΕΓΑ «Η ΕΘΝΙΚΗ» Εταιρία του Ομίλου της ΕΤΕ Α.Ε. ανακοινώνει ότι:

Σε συνέχεια της προσπάθειας ασφάλισης των μαθητών της περιφέρειάς μας, με πρωτοβουλία του Δημάρχου Ανατολικού Ζαγορίου Κον Σπύρου Βασίλειο και του Διευθυντή Ομάδας Πωλήσεων του Γραφείου μας Κον Μπαϊρακτάρη Νικόλαο και με την θετική στάση και βοήθεια του διευθυντή του Γυμνασίου Μηλιωτάδων Κον Ράπτη Ζήση προχώρησε στην ασφάλιση των μαθητών του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου για τυχόν ατυχήματα κατά την διάρκεια των μαθημάτων για την σχολική χρονιά 2009-2010.

Η κοινωνική αυτή προσφορά όπως και στους λοιπούς δήμους είναι δαπάνη επιχειρηματιών της πόλης μας. Το πρόγραμμα ασφάλισης υλοποιήθηκε στους Δήμους Ανατολής, Ανατολικού Ζαγορίου, Άνω Πωγωνίου, Ευρυμενών, Κατσανοχωρίων, Καλπακίου, Κεντρικού Ζαγορίου, Μαστοροχωρίων, Μπιζανίου, Τύμφης, Πραμάντων, Θεσπρωτικού.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους εμπλεκόμενους.

Τα έξοδα για την ασφάλιση των παιδιών του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου κάλυψε ο Διευθυντής μας Κος Μπαϊρακτάρης Νικόλαος και η επιχείρηση **Grenadine Kids Fashion** του Κου Κίτσιου Ευθυμίου, Μιχ. Αγγέλου 15 Ιωάννινα.

Τον ευχαριστούμε πολύ για την στήριξη του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΑΕΕΓΑ «Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΠΙΓΚΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ 2010

Στη Συνεδρίαση του Δ.Σ. του Εξωραϊστικού Συλλόγου στις 21-2-2010 πάρθηκαν οι πρώτες αποφάσεις για τις Πολιτιστικές εκδηλώσεις του 2010.

1. 20 & 21 Ιουλίου ημέρα Τρίτη και Τετάρτη, οργάνωση του Πανηγυριού του ΑΗ-ΛΙΑ και προσπάθεια αναβίωσης των παλαιών χρόνων.
2. 7 Αυγούστου ημέρα Σάββατο το βράδυ Λαϊκή Βραδιά στο Μεσοχώρι.
3. 13 Αυγούστου ημέρα Παρασκευή και ώρα 10η πρωινή. Αιμοδοσία από Συνεργείο του Νοσοκομείου Χατζηκώστα.
4. Οργάνωση κάποιας διήμερης εκδρομής.
6. Παραμονή Πρωτοχρονιάς δώρα στα παιδιά του Χωριού.

Σε περίπτωση που αποφασιστεί κάποια άλλη εκδήλωση ο Σύλλογος θα σας ενημερώσει εγκαίρως.

Πάπιγκο, 1-3-2010

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

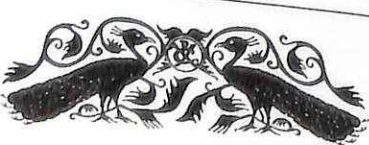
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Συνεχίζοντας την παράδοση πολλών ετών και αποδίδοντας το σεβασμό που αρμόζει προς τους ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ, η Διοικητική Επιτροπή (το Συμβούλιο των Αθηνών), η Εκτελεστική Επιτροπή, η Εφορευτική Επιτροπή του Κληροδοτήματος ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, καθώς και όλοι οι φορείς της Βίτσας (Αδελφότητα, Πολιτιστικός Σύλλογος Πετροχειλίδων, Πνευματικό Κέντρο) σας προσκαλούν στο ετήσιο μνημόσυνο της Μεγάλης Ζαγορίσιας Ευεργέτιδας, Αειμνήστου Αγγελικής Παπάζογλου, που θα γίνει στη Βίτσα στο εξωκλήσι του Αγίου Νικολάου στα Λιβαδάκια το Σάββατο 22 Μαΐου 2010 και ώρα 9.00 π.μ.

Την ίδια ημέρα τιμούμε και όλους τους Βιτσινοί και Ζαγορίσιους ευεργέτες για τη μεγάλη προσφορά σε ιδρύματα της Ηπείρου.

Μετά τη Θεία Λειτουργία και τον Αγιασμό θα ακολουθήσει το καθιερωμένο παραδοσιακό Ζιαφέτι με τοπικά εδέσματα.

Για το Συμβούλιο των Αθηνών
Ο Εισηγητής Σύμβουλος
Δημήτριος Ν. Γιαννής

PIZAFEIO
ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
παραδοσιακά υφαντά
και κεντήματα
Μονοδένδρι Ζαγορίου
Τηλ. 26530 71382, 71119
Fax: 26530 71382

Ο «Λάζαρος» ακούστηκε και φέτος στα Άνω Πεδινά

Κι ας ήταν γρήγορα η Πασχαλιά κι ας μη λάλησε καλά καλά ο κούκος, κι ας μην έλιωσαν τα χιόνια απ' τις κορφές, κι ας καπνίζουν ακόμα τα μπουχαριά δυο μεγάλα παιδιά τα αδελφία Γιώργος και Αχνούλα και δυο μικροί «διάδοχοι» ο Νίκος Αχνούλας και ο Νίκος Ξάνθος

πήραν τα κυπριά τους και ζωντάνεψαν το χωριό.

Άνοιξαν να καλοδεχτούν οι πόρτες και το τραγούδι του Λαζάρου μαζί με το χαρμόσυνο, ρυθμικό κι επίμονο ήχο των κουδουνιών σκόρπισαν αναστάσιμα μηνύματα ... να φύγουν κι να γίνουν «ξίκι» τα φιδιά κι οι γκουσιτρίτσες από το χωριό... Και τ' χρόν'

Ελένη Οικονομίδου Δούβλη

Σχολιασμός για το Περιοδικό μας από τη φίλη μας κα Λουκία Τζιάλλα στην εφημερίδα της «Ηπειρωτικής Αγών»

Πριν δγουν τα Μαρτίσια

Να πόσο όμορφα κι έξυπνα στέλνουν τις ευχές τους οι Ζαγορίσιοι μέσος της εφημερίδας τους «Το Ζαγόρι μας»: «Βιάστηκε να μας έρθει φέτος το Πάσχα. Πριν καλά καλά τα παιδιά βγάλουν τα «Μαρτίσια» τους και πριν προλάβουν να γυρίσουν από τα «ζεστά», τα χελιδόνια με τα μηνύματα της Άνοιξης. Και τ' άλλα «τα ξενιτεμένα χελιδόνια» των χωριών μας, πότε να προκάνουν να ζεστάνουν τα κλειστά, από τον περασμένο Σεπτέμβρη, σπίτια τους; Με την ελπίδα η νοσταλγία τους ν' αποδειχθεί πιο ισχυρή του φόβου από τον πρόωρο ερχομό του Πάσχα, στέλνουμε τις ευχές σ' όλους τους Ζαγορίσιους για Καλό Πάσχα στα χωριά μας».

Το Ζαγόρι κρατά γερά

Κάθε φορά που φτάνει στα χέρια μας «Το Ζαγόρι μας», όλο και κάτι καινούριο έχει να μας πει. Αυτή τη φορά μας συγκίνησε η οφειλόμενη τιμή στο Ζαγορίσιο δάσκαλο και ποιητή, στον ασυμβίβαστο Φάνη Τουλούπη. Καθώς το φυλλογυρίζουμε ξεπετάγονται μπροστά μας άνθρωποι από το παρελθόν. Άνθρωποι που την ίδρυσαν την εφημερίδα, που μόχθησαν για την έκδοσή αυτή. Κι ήρθαν οι επόμενοι που τη συνέχισαν και υπάρχει ως σήμερα. Από τον ιδρυτή της τον Κίμωνα Κυριαζή και την πρώτη της συντακτική ομάδα, ως σήμερα, κρατά γερά. Καλή δύναμη για συνέχεια.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

— Τέλη Μαρτίου 2010 ήρθε από τη Ναύπακτο, ο νέος μας αρωτικός γιατρός **Ανδρέας Μουχτούρης** και θα επισκέπτεται τα χωριά μας σύμφωνα με το Πρόγραμμα που έχει θυροκολλήσει στην πόρτα του Αγροτικού Ιατρείου στο Τσεπέλοβο. Τον καλωσορίζουμε στο Δήμο Τύμφης και του ευχόμαστε καλή θητεία χωρίς επείγοντα και επώδυνα περιστατικά.

— Η ΔΕΗ αποφάσισε να αλλάξει τις παλιές κολόνες στο δίκτυο της ηλεκτροδότησης που βρίσκονται μέσα σε ρεματιές και μονοπάτια. Οι νέες κολόνες αντικαταστάθηκαν από το Καπέοσοβό μέχρι τον Άη Γιάννη Τσεπελόβου και τοποθετήθηκαν δρόμο-δρόμο.

— Κατά τα λεγόμενα των επαγγελματιών τις γιορτές του Πάσχα έπεσε η κίνηση των επισκεπτών στο Δήμο μας ως προς τον ύπνο στο 50%, αλλά η ημερήσια κίνηση για βόλτα, καφέ, φαγητό ήταν για κάποιες μέρες αρκετά ικανοποιητική, για κάποιες άλλες όχι... και

— Χιόνι καινούργιο έπεσε στα Βραδετινά, στα Σκαμνελιώτικα βουνά και έφτασε και μέχρι το Τζιάνοβο, την Τσουκαρινιάσα Τσεπελόβου στις 6 Απριλίου του 2010. Γι' αυτό η θερμοκρασία στις 7-4-2010 ήταν πρωί πρωί 1° βαθμό Κελσίου και σήμερα φιλοβρέχει. Δεν πειράζει όμως... αργότερα ανεβαίνει η θερμοκρασία... όσο και νάναι... μύρισε άνοιξη. Το ποτάμι στη γέφυρα του Κόκκορη έχει ακόμη νερό. Η μέρα μεγάλωσε... Εξ' άλλου είμαστε στον Απρίλη του 2010...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Επάξια θράβευση του γνωστού και φίλου μας Ζαγορίσιου (Πανωσουδενιώτη) Περικλή Τσαπάρη από τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας

Στις 31 Δεκεμβρίου 2010 και εις την Αίθουσα του Θρόνου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και ολίγον πριν την κοπή της βασιλόπιτας, ο Πανοσιολογιώτατος Παντελεήμων αναφωνεί: «**Προσοχή. Σήμερα θα παρασημοφορηθούν δύο αγαπητά μέλη της Ελληνικής Παροικίας μας. Παρακαλείται όπως προσέλθω εις την Πατριαρχικήν Έδραν ο κύριος Βύρων Βαφειάδης, μετ' ολίγον ο κύριος Περικλής Τσαπάρης.**»

Η Α.Θ.Μ. Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής προσφωνεί τον κύριο Τσαπάρη ως εξής: «**Αγαπητέ μοι Κύριε Τσαπάρη. Είναι γνωστόν ότι κατάγεσαι από την εύανδρο Ήπειρο από εκείνους τους Άνδρες ευεργέτες όπου χτίσανε Ελλάδα. Όλοι οι πρώην Πατριάρχες σε τιμήσανε. Δέξου και από εμένα Γατρέ μου την σήμεραν ημέραν, το μεγαλύτερο παράσημο του Πατριαρχείου μας, τόσοσόν διά την συνεχή προσφοράν σου εις την Ελληνικήν παροικίαν, όσον επίσης και ακόμη περισσότερον διά την επιμέλειαν και τους συνεχείς αγώνες σου, επί σαράντα δύο συναπτά έτη, διά την Σωτηρίαν της εκκλησίας του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων Αμπουκύρ. Πάντα Άξιος να είσαι Γατρέ μου, ευλογημένος και να έχεις την χάριν Των.**»

Ο κύριος Τσαπάρης, λαμβάνει το μικρόφωνο, λαμβάνει και τον λόγον. Μακαριώτατε, Παναγιώτατε! **Ομολογούμενός με καταλάβατε εξ απροόπτου.** Δεν σας αποκρίπτω τους συγκινησιακούς παρόντες οίτινες με διακατέχουν αυτήν την στιγμήν. Έχω κόμπο στο λαιμό, εδάν όχι αίσθημα επικειμένης πνιγμονής, προσπαθώ και τους αντιπαρέρχομαι όμως όσο το δυνατόν, διά να Σας ευχαριστήσω εκ βάθους καρδίας, ότι αποδέχομαι με μεγάλην χαράν και ευχαρίστησιν, την μεγάλην τιμήν την οποία μου προσδώσατε και με την οποίαν με περιεβάλετε και η οποία αποτελεί τίτλον τιμής δι' εμέ την οικογένειάν μου, συμπατριώκους, και αγαπητούς μου φίλους όπου γης. Μακαριότατε, είσαστε ο Άνθρωπος της Αγάπης! Η ιδική μας Αγάπη όπως το διαισθάνεσθε το αντιλαμβάνεσθε είναι απεριόριστη και ο αξιολύβαστος Σεβασμός, όχι εμού προσωπικώς αλλά και ολοκλήρου του ποιμνίου Σας, ως τούτο ακριβώς γίνεται καταφανές από τους ομιλούντας οφθαλμούς του εκάστοτε εξ ημών. **Είναι θαρύ, θαρύτατο το έργον της ιεραποστολής Σας.** Τυχχάνετε πασίγνωστος ανά την οικουμένην, διά τα άπειρα δώρα Θεού τα οποία προσφέρνητε. Προσευχόμεθα και εμείς διά τον Πατριάρχη μας, όπως ο Παντόδυναμος Σας δίδει εις την **ΥΜΕΤΕΡΑΝ Παναγιώτητα εις πολλά τα έτη, πορευόμενος πάντα τα Έθνη.** Ασπαζόμενος την δεξιάν Σας και πάλιν σας ευχαριστώ θερμά.

Βασίλη Θ. Τζιόβα

«Από “Το ΖΑΓΟΡΙ μας” για το Ζαγόρι και το χωριό μου» (Σκέψεις - Επισημάνσεις - Παρεμβάσεις)

έγνοια του συγγραφέα γιατί «ποιος θέλει την γενέτειρα θέλει τον κόσμο όλο». Το Ζαγόρι που αλλάζει, το Ζαγόρι που χάνεται. Κι όχι σαν φύση, που κι αυτό λίγο λίγο μεταμορφώνεται αλλά σαν τρόπος ζωής. Ένας κόσμος κι ένας πολιτισμός που αργοσβήνει.

Κι «η ανάπτυξη» η στρεβλή και σε λάθος δρόμο, η μονόπλευρη, ο τουρισμός.

Όλα τα άρθρα του όλα αυτά τα χρόνια ποτισμένα μ' αυτόν τον καμμό για το Ζαγόρι που θα προκύψει απ' αυτή την εισβολή των συμπερόντων ένα άλλο Ζαγόρι όχι το δικό μας, της καρδιάς μας.

Τον πληγώνουν οι Ζαγορίσιες αδυναμίες, η ασυνενοησία ο κακώς εννοούμενος τοπικισμός. Θέλει «την τελευταία λέξη για το ποιο θα είναι το αυριανό Ζ. να την έχουμε «εμείς» κι όχι κάποιοι «άλλοι» κι αυτοί οι άλλοι βρίσκονται πια «**πρωτων πυλών» με ορατό τον κίνδυνο να γίνουμε οι Ζαγορίσιοι ξένοι και χασμεκιάρηδες στον τόπο μας.**»

Βλέποντας τη θλιβερή καθημερινή αλλοίωση των χωριών μας διερωτάται με αγωνία σ' άλλο άρθρο του «**χτίζουμε ή γκρεμίζουμε;**».

Δραματική η τηλεφωνική επικοινωνία του Τσερβαριώτη Μενέλη με τον μετανάστη στη Γερμανία γιο του. «Όχι το' ιδώ, το' ικεί... το' ικεί πιδί μ'».

Ξεχειλίζει ο καμμός για μια ζωή που έφυγε χωρίς ελπίδα επιστροφής..

Έλα που δεν μπορεί να το πιστέψει...

Γράφει η **ΕΛΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ**

Και φωνάζει στα πρωτοσέλιδα της εφημερίδας και θρηνεί και συμβουλεύει. Τι ωφελεί; σε «ώτα μη ακουόντων».

Απελπισμένος αναμεράει το υφάδι του χρόνου και πωγωνιρίζει στον τόπο του, στον κόσμο του και στη ζωή του. Βιώματα βασανιστικά γυρίζουν και ξαναγυρίζουν σαν το σαράκι που τρώει τα σωθικά. Τι να πρωτοθυμηθείς και πώς να τα ξεγράψεις! Μέρες καλές, χρονιές μέρες, αποκρίες και χάψαρα Πασκαλιές με χορούς γραμμένους.

Ένας λυγμός όλο το βιβλίο του, για το Ζαγόρι που ρήμαξε, για ένα πολιτισμό που ψυχομαχάει, για το χωριό που άδειασε από ψυχές για το πατρικό σπίτι-φωλιά, για τη μάνα, εκείνη την περήφανη λαμπάδα, με το κλαρωτό μαντήλι με το δοντίτι κορνίζα στο καθάριο πρόσωπο, μάνα Παναγιά, που έφυγε κι άφησε μόνο τον ίσιο της και τη μυρωδιά της αλευρόπιτας που μοσκοβολούσε ως όξω από το βούτυρο, για τ' αδελφία, τα παληκάρια πιδί μ'».

που βιάστηκε η μαύρη γη να χαρεί τα νιάτα και τη λεβεντιά τους, για τους φίλους, τις παρέες, τους σιακάδες, τα γλέντια, τ' ανεπανάληπτα πανηγύρια...

Συσσωρευμένος ο καμμός που σμίγει με τον πόνο και το νόστο και γίνεται μίγμα εκρηκτικό που τον βασανίζει στον ύπνο και τον ξύπνιο κι όλη του η ζωή γύρω απ' αυτό περιστρέφεται.

Όλο το Ζαγόρι χώρεσε στο βιβλίο σου αγαπητέ Βασίλη, με πένα που στάζει δάκρυ και καμμό, που αγγίζει και ματώνει κάθε Ζαγορία καρδιά.

Νάναι η νοσταλγία του χαμένου Παράδεισου διωγμένοι απ' του αρχαγγέλου της ανάπτυξης το χέρι; Νάναι η νοσταλγία της φευγάτης ανεπιστρεπτή νιότης; Φουσκοθαλασσιά η καρδιά σου θα μπορέσει να μερώσει μ' αυτό σαν το ξέσπασμα, αφού είναι αδύνατο, το ξέρεις καλά, πως δεν μπορείς να πεις το νερό της λημονιάς;

Όμως εγώ επιμένω να ελπίζω, και φαντάζομαι και εσύ, γιατί «Εάν δεν ελπίζεις δεν θα βρεις το ανέλπιστο».

Και, ποιος ξέρει, μπορεί να ξανατσαίρισει (πρασινίσει) ο Σουδενιώτικος κάμπος, και πρόβατα και κουδούνια ν' αντηχούν, να ξανακαπνίσουν μπουχαριά και να μας ματαξυπνήσουν τα «πειτανάργια». Μοναχά να δώσει ο Θεός να γίνει από μόνο του κι από μας τους Ζαγορίσιους.

Μοναχά να μη μας χτυπήσει την πόρτα η χρεία, η ανάγκη.

Κι ύστερα, πού ξέρεις; Μπορεί οι νέοι μας να ψάξουν και να βρουν και να ποτίσουν το Ζαγόρι μας με τ' αθάνατο νερό.

σύνολο τους αποτελούν μια μοναδική αισθητική εικόνα.

Φυσικά, δεν έμεινε παραπνοεμένος κι ο Ξακουστός Βοιδομάτης. Πολλά-πολλά, ματάκια παρακολούθησαν το κύλισμα των γάργαρων νερών του, πλούσια σε ποσότητα και εντυπωσιακό κυματισμούς.

Το βράδυ, όπως κάθε χρονιά, η οργανοπαιχτική παρέα του Πλαστήρα, έδωσε την ευκαιρία σε αρκετό κόσμο, στην πλατεία του χωριού (Καφετέριες) να, ... ξεδώσουν σ' ένα ολονύχτιο γλέντι, μέχρι τα ξημερώματα.

Το ιστορικό Μοναστήρι της «Παναγίας Σπηλιώτισσας» χτίστηκε το 1579 (κατά Ι. Λαμπρίδη) και προσέφερε σημαντικές υπηρεσίες σ' όλη την ευρύτερη περιοχή του, ιδιαίτερα την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Χτισμένο στην αγκαλιά ενός βράχινου συμπλέγματος, που το διαποτίζουν τα νερά του Βοιδομάτη, χρονομετρούν μαζί την αιωνιότητα.

Στ. ΣΥΚ.

Εορτασμός 25ης Μαρτίου 2010

Η επέτειος της Ελληνικής Επανάστασης 1821 γιορτάστηκε και στην Αρίστη, με τη συμμετοχή όλων των κατοίκων του χωριού, όπως συμβαίνει κάθε χρονιά.

Φέτος, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Συλλόγου Αρίστης και μετά τη θεία λειτουργία, τη δοξολογία και τη στέψη του Ηρώου μας, σύσσωμος ο κόσμος συγκεντρώθηκε στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου, όπου ο Πρόεδρος του Συλλόγου **κ. Σταύρος Συκιώτης** παρουσίασε σχετική ομιλία.

Έτσι, το κλειστό-βουβό μας Δημοτικό Σχολείο αναθερμάνθηκε από την ανάσα τόσων ανθρώπων, που γέμισαν την παλιά αίθουσα διδασκαλίας.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο κ. Δήμαρχος Κεντρικού Ζαγορίου **Γαβριήλ Παπαναστασίου**.

ΑΡΙΣΤΗ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μια αδύναμη αναμνηστική νότα, από τους χρόνους και τη ζωή της λειτουργίας του Δημ. Σχολείου, κατά τον εορτασμόν της 25ης Μαρτίου 1821, που γινόταν, ως γνωστόν, με θεατράκια, απαγγελίες και εθνικά τραγούδια από τους μαθητές, ήταν οι παιδικές φωνούλες της Ελένης και Αλεξάνδρας Γκεόργκι (νήπια στο Σχολείο Καλπακίου) που απαγγείλαν τον «**Ευαγγελισμό της Θεοτόκου**» και τη «**Μυρτιά**».

Ο Εορτασμός της Μονής Σπηλιώτισσας

Την Παρασκευή της Διακαινησίμου, μετά το τριήμερο του Πάσχα, στις 9/4/10, η βαριά εξωθωρα της ιστορικής Μονής «Παναγία η Σπηλιώτισσα» στην Αρίστη, άνοιξε για να υποδεχτεί τους πιστούς της περιοχής, στον γιορτασμό της.

Φέτος, τίμησε την εορτή της και χοροστάτησε στη θεία λειτουργία τον άγιασμό και την αρτοκλασία, ο **Μητροπολίτης Αυλάνος κ. Χριστόδουλος**, με την ακολουθία του. Η προσέλευση των πιστών ήταν μεγάλη, όχι μόνο από την τοπική περιοχή αλλά και την ευρύτερη. Διαπίστωνε κανείς μια ατμόσφαιρα χαρωπής κοσμοανταμώσεως.

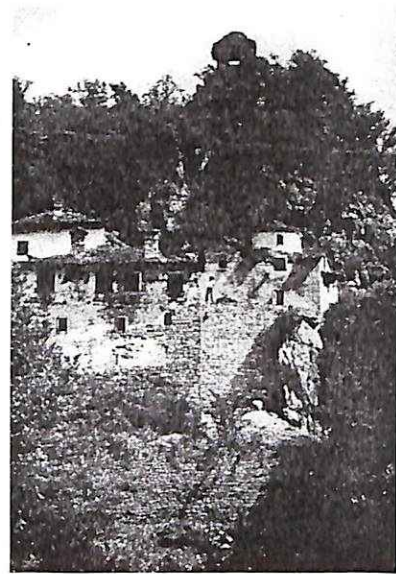
Με το τέλος της παραπάνω ιεροτελεστίας, ο κόσμος κατηφόρησε προς το εκτεταμένο επίπεδο του Πλατανιά του Βοιδομάτη, όπου ο Σύλλογος Νέων Αρίστης προσέφερε, ως συνήθεια, μεζέδες, ποτά και αναψυκτικά.

Την εποχή αυτή, που τα φυλλώματα των Πλατάνων δεν αναπτύχθηκαν ακόμα, απολαμβάνει κανείς εκείνο το απέραντο σύμπλεγμα των κορμών των θεόρατων Πλατάνων με τις εντυπωσιακές διασταυρώσεις των κλαριών τους, που στο

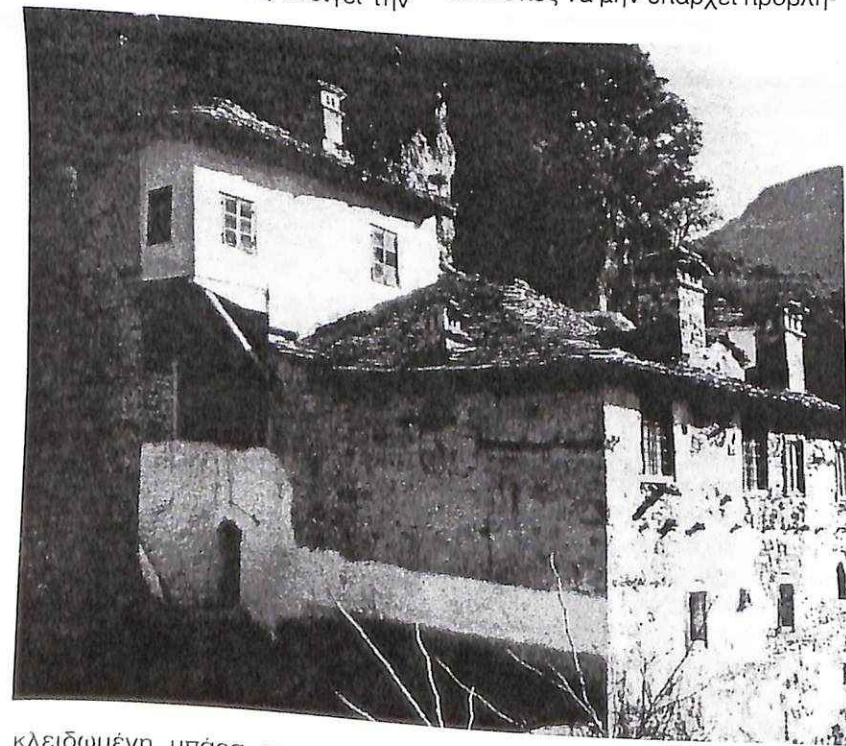
Μονή Σπηλιωτίσσης 9-4-2010

Πλησιάζοντας το Βοϊδομάτι κατηφορίζοντας απ' την Αρίστη η πινακίδα με το τόξο προς τα αριστερά γράφει «Μονή Σπηλιωτίσσης». Αφήνουμε τη δημοσιά και προχωράμε. Μπροστά μας μια μπάρα στραβωμένη και μισανοιγμένη μας υποδέχεται. Περνώντας το λάκκο του Ζουμπεριού που σελίγο θα σμίξει με το ποτάμι αντικρίζουμε μπροστά μας μια εικόνα απάρδεκτη. Ο δρόμος είναι αδιάβατος. Λάσπες, νερά, γούρνες, ροδιές, γεφυράκια χαλασμένα, τσιμεντοσωλήνες παρασυρμένοι, από τις νεροποντές χάσκουν στο ρέμα. Και αυτά, δεν είναι μόνο στο δρόμο που οδηγεί στο μοναστήρι, αλλά και στο ξέφωτο του Πλατανιά, που άλλοτε ήταν καταπράσινο και πάνω του απλωνόταν τα κιλίμια που έστρωναν οι προσκυνητές για να καθήσουν και να γευματίσουν.

Ο δήμαρχος του Κεντρικού Ζαγορίου, εγκαίρως ζήτησε από το Δασαρχείο Κόνιτσας να ρίξει μερικά αυτοκίνητα αμμοχάλικο για να μπορούν να κινηθούν εύκολα οι επισκέπτες και οι προσκυνητές. Το Δασαρχείο όμως δεν το ενέκρινε. Και ρωτάμε, γιατί; Και ρωτάμε επίσης, ποιος ανοίγει την

το χρηματικό ποσό που απαιτείται, γιατί υπεύθυνη είναι η ογδόη Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και μόνον αυτή είναι αρμόδια για την επισκευή. Και εύλογο προκύπτει το ερώτημα. Όταν επισκευάστηκε η στέγη του μοναστηριού από την παραπάνω Υπηρεσία, γιατί δεν τοποθετήθηκε μεμβράνη, λαμαρίνα ή άλλο υλικό για να στεγανοποιηθεί η στέγη, όπως γίνεται σε όλες τις στέγες των σπιτιών του Ζαγορίου και για πολλές δεκαετίες να μην υπάρχει πρόβλη-

κλειδωμένη μπάρα και μπαίνουν μέσα αυτοκίνητα και σε ποιους ανήκουν αυτά; Οι φύλακες τι κάνουν;

Ας πάμε τώρα και στο μοναστήρι. Μούχλα σε πολλούς εσωτερικούς τοίχους, αρκετές σταλαγματιές σε πολλά μέρη. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Αρίστης δεν μπορεί να επισκευάσει τη στέγη, αν και έχει τη θέληση και

μα; Δεν θα μπορούσε επίσης να εγκρίνει την κατασκευή ξύλινων διαζωμάτων στο ανηφορικό μονοπάτι, που οδηγεί στο καμπαναριό του μοναστηριού, απ' όπου του θέαμα είναι υπέροχο;

Θέλω να πιστεύω, ότι κάποιοι θα ευαισθητοποιηθούν και του χρόνου την ημέρα της γιορτής, της μονής θα είναι διαφορετική η κατάσταση.

Γεώργιος Ζαχάρης

Η αναστήλωση της Μονής Ρογκοβού Τσεπελόβου

Την ικανοποίησή του για τη δέσμευση της γενικής γραμματέας Περιφέρειας Ηπείρου **Δήμητρας Γεωργακοπούλου-Μπάστα** περί ένταξης στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΠΕΠ) του έργου της αναστήλωσης της Μονής Ρογκοβού στο Τσεπέλοβο, με προϋπολογισμό 1,8 εκατ. ευρώ, εκφράζει σε ανακοίνωσή του ο δήμαρχος Τύμφης **Γιώργος Σουκουβέλος**.

Η απόφαση αυτή αποτελεί τη δικαίωση ενός πολυετούς αγώνα του δήμου Τύμφης αλλά και την απαρχή για την ανάδειξη ενός ακόμη ιστορικού χώρου της περιοχής του Ζαγορίου. Ευχαριστούμε θερμά τη γενική γραμματέα που με την απόφαση αυτή αναγνώρισε και τον αγώνα που προηγήθηκε αλλά και την ανάγκη να σώσουμε και να αναδείξουμε την μοναδική ιστορική και αρχιτεκτονική κληρονομιάς Μονή Ρογκοβού» αναφέρει ο δήμαρχος.

Ο κ. Σουκουβέλος εκφράζει δε τη βεβαιότητά του ότι η μονή, την οποία ο Δήμος είχε ιεραρχήσει ως προτεραιότητα, όπως αναφέρει, «με την ολοκλήρωση του Εθνικού στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ), θα έχει ανακτήσει τη χαμένη της αίγλη, θα αποτελεί και πάλι ένα από τα σημαντικότερα προσκυνήματα της περιοχής του Ζαγορίου, καθώς και όλης της Ηπείρου και θα αναδειχθεί σε μια πολιτιστική κυψέλη».

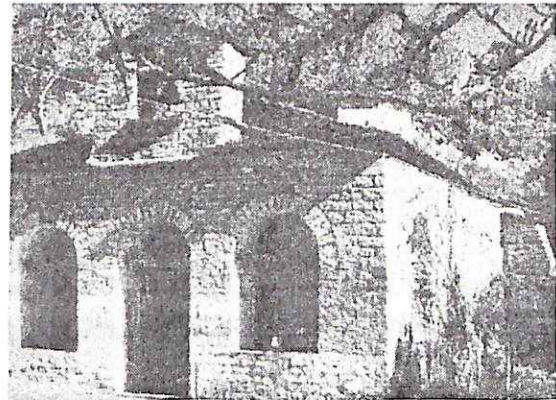
Το πρώτο και πιο σημαντικό βήμα για την διάσωση και την ανάδειξη της ιστορικής Μονής Ρογκοβού, αποτελεί η πρόταση από τη Γενική Γραμματέα της Περιφέρειας Ηπείρου κ. Γεωργακοπούλου και η αποδοχή της από το Υπουργείο Πολιτισμού για την αναστήλωση της Ιεράς Μονής Ιωάννου Προδρόμου Ρογκοβού με προϋπολογισμό 1.800.000,00 ευρώ στο ΕΣΠΑ.

Η απόφαση αυτή αποτελεί την δικαίωση ενός πολυετούς αγώνα του Δήμου Τύμφης, αλλά και την απαρχή για την ανάδειξη ενός ακόμη ιστορικού χώρου της περιοχής του Ζαγορίου.

Ο Δήμαρχος Τύμφης Γιώργος Σουκουβέλος εκφράζει την ικανοποίησή του για την εξέλιξη που υπάρχει. «Ευχριστούμε θερμά τη Γενική Γραμματέα της Περιφέρειας που με την απόφαση αυτή αναγνώρισε και τον αγώνα που προηγήθηκε αλλά και την ανάγκη να σώσουμε και να

αναδείξουμε την μοναδική ιστορική και αρχιτεκτονική κληρονομιάς Μονή Ρογκοβού. Ο Δήμος μας με τα πενήνχρά μέτρα που διέθετε είχε ιεραρχήσει ως προτεραιότητα το έργο αυτό και δεν μπορεί παρά να αισθάνεται δικαιωμένος για τον αγώνα που είχε κάνει. Ελπίζουμε ότι με την ολοκλήρωση του ΕΣΠΑ η Μονή Ρογκοβού θα έχει ανακτήσει τη χαμένη της αίγλη, θα αποτελεί και πάλι ένα από τα σημαντικότερα προσκυνήματα της περιοχής του Ζαγορίου, καθώς και όλης της Ηπείρου και θα αναδειχθεί σε μια πολιτιστική κυψέλη», τόνισε στις δηλώσεις του ο κ. Σουκουβέλος.

Η μελέτη για τη διάσωση της Μονής Ρογκοβού εκπονήθηκε από τον Δήμο Τύμφης. Ολοκληρώθηκε ύστερα από τις υποδείξεις του ΚΑΣ

και εγκρίθηκε το 2007 από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο. Στη συνέχεια η Μελέτη παραδόθηκε από το Δήμο Τύμφης στη Νομαρχία Ιωαννίνων που αποτέλεσε το μεγαλύτερο αρωγό της προσπάθειας αυτής, εκπόνησε την οικονομική μελέτη και συνέταξε τα σχέδια δημοπράτησης. Η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού είχε δεσμευτεί ότι θα ήταν ένα από τα πρώτα έργα που θα χρηματοδοτούσε στο Νομό Ιωαννίνων. Τελικώς, όπως ανακοινώθηκε από την Περιφέρεια Ηπείρου, η χρηματοδότηση θα γίνει από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας. Η πέτρινη Μονή Ρογκοβού χρίστηκε το 1028, δύο χιλιόμετρα έξω από το Τσεπέλοβο, πάνω στο φαράγγι «Βικάκι». Το μοναστήρι ξετυλίγει τη δική του ιστορία, καθώς εδώ το 1815 οργανώθηκε Πανεπιστήμιο με διευθυντή το Γεώργιο Γεννάδιο, γεγονός που εντασσόταν σε μια κρυφή συλλογική προσδοκία στην αυτόνομη ηγεμονία του Ζαγορίου και την απόσχιση του από την οθωμανική επικυριαρχία. Αφιερωμένη στον Ιωάννη τον Πρόδρομο και με καθολικό που χτίστηκε στα 1749 (ανιστορήθηκε το 1765), έχει τη δική του ιστορική σημασία.

Το «Ζ» μας

Τριπλή γιορτή φέτος στο μοναστήρι της Ευαγγελίστριας Άνω Πεδινών

Η γιορτή του Ευαγγελισμού Ανέκαθεν ήταν για το Ζαγόρι το πρώτο ανοιξιάτικο πανηγύρι των χωριών μας.

Η Ευαγγελίστρια το παλιό και ξακουστό μοναστήρι των Άνω Πεδινών άνοιγε φιλόξενα τη βαριά του Καστρόπορτα. Όλοι καλοδεχούμενοι στη χάρη της.

Ξεκινούσα από τα γύρω χωριά με τα πόδια, με τα ζώα οι πιο μακρινοί νάρθουν να ξεμερλώσουν «να κοιμηθούν» στα κελιά ή στον ναό «οι ταγμένοι». Άντεχαν και το κρύο του πλακόστρωτου και την αργύπνια παρά τα νηστεμένα κορμιά...

Για τη χάρη της, για τις ευχαριστίες ή τις μυστικές παρακλήσεις που η κάθε ψυχή κουβαλού-

ρα.

Όσπου έδωσε ο Θεός και για μια πενταετία ευλογημένη 1997-2002 μια μοναχική κοινότητα το άνοιξε και λουλούδιζε και μοσκοβόλησε θυμίαμα ο τόπος και οι καρδιές.

Κι ύστερα πάλι σιωπή. Βαριά κι ασήκωτη. Το χωριό συνέχιζε να ανοίγει το μοναστήρι με την άδεια της Μητρόπολης – κάθε χρόνο και το κοινό τραπέζι και τα βιολιά έγιναν θεσμός.

Όμως πάντα κάτι έλειπε. Έλειπε ο ίσκιος το θρόισμα του ράσου η γλυκιά γεμάτη καλωσύνη παρουσία του μοναχού που αγίαζε και στοιχείωνε το χώρο κι ημέρευε κι απάλυνε της καρδιάς το τρικύμισμα.

σε. Μεταλάβαιναν οι περισσότεροι το πρωί κι ύστερα ξεφάντωμα στο πανηγύρι το πρώτο της περιοχής που όλοι το καρτερούσαν πώς και πως...

Μαγεύονταν από τα ψευτοπαίχνιδα, τα κοκαλάκια για τα μαλλιά, τις σιουρήχτρες, το χαλβά τα παιδαρέλια κι οι μεγαλύτεροι «ξάχλιαζαν» με την «λοταρία» του παμπόνηρου Σπύρου Ζήκα του «Κουτσογιατρού» που σπάνια έδειχνε το ποθητό κουτί με το λουκούμι. Οι νιοι κι οι νιες πάλι είχαν μια μοναδική ευκαιρία γι' ανταμώματα των ματιών και «καμώματα» κι οι γεροντότεροι για προξενιές και «κοσμαντάμωση» ύστερα από το βαρύ χειμώνα.

Τα χρόνια πέρασαν, οι καιροί άλλαξαν το μοναστήρι έκλεισε για πολλά πολλά χρόνια.

Οι χωριανοί πάντα το φρόντιζαν και το συντηρούσαν ιδιαίτε-

Έτσι φθάσαμε στη φετινή γιορτή του Ευαγγελισμού. Και ξαφνικά, ο πόθος, η προσμονή, οι προσευχές εισακούστηκαν και μπουμπούκισαν από ελπίδα οι ψυχές!

Γιατί φέτος μία μοναχή από άλλο μοναστήρι αποφάσισε να αφιερώσει την ψυχή και τη ζωή στην αγκαλιά της Παγώσου-δενιώτισσας Ευαγγελίστριας. Ο Δεσπότης μας έδωσε τη συγκατάθεσή του κι η μοναχή ήρθε να γιορτάσει μαζί μας.

Αγιογράφος της Σχολής Καλών Τεχνών με μεταπτυχιακές σπουδές στη Σορβόνη η καινούργια μας «αδελφή».

Σαν αστραπή διαδόθηκε το νέο κι οι καρδιές των χωριανών αλλά κι όλων των Ζαγορισιών σκίρτησαν από χαρά κι ελπίδα.

Άλλωστε θα είναι –να δώσει ο Θεός– το μόνο ανοιχτό μέχρι στιγμής μοναστήρι της περιοχής

που είναι σπαρμένη με τέτοιους αγιασμένους χώρους, αλλά παραμένουν, δυστυχώς, βουβόι και αλειτούργητοι.

Απερίγραπτη η χαρά κι η συγκίνηση. Οι δουλειές κι οι σχετικές ετοιμασίες, ξαφνικά αλά-

Ελένης Οικονομίδου-Δούβλη

φруναν. Ασταμάτητα δούλεψαν οι νέοι του συλλόγου με πρωτοπόρους ακούραστους το Βαγγέλη Παπιγκιώτη και τον Λεωνίδα Δεμάτη, κι από κοντά όλοι άνδρες και γυναίκες κι όπου μπορούσα ο καθένας. Μια ευλογημένη βιασύνη... Να είναι όλα τέλεια. Στον Εσπερινό ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος

Άνω Πεδίνα, Ευαγγελισμού. Ο Γ. Δούβλης μιλάει για το άνοιγμα του μοναστηριού.

χοροστάτησε κι οι αρτοκλασίες κι οι παρακλήσεις έγιναν όπως πάντα.

Ανήμερα κι ο καιρός γιόραζε μαζί μας. Μια λαμπερή μέρα με τις ψυχές ξεχειλισμένες από αγάπη και χαρά. Η θεία λειτουργία το απλό κήρυγμα του καλότατου Αρχιμανδρίτη, οι καλίφωνοι ψαλτάδες το μνημόσυνο του ευεργέτη του χωριού Αθανασίου Φτιάδη από την κόρη του την ψυχιάτρο κ. Ανδρονίκη Φωτιάδη, η δοξολογία για την Εθνική μας γιορτή. Όλα τα προεπόμενα.

Συγκινημένος ο κ. Γ. Δούβλης μια ζωή αφιερωμένος στο χωριό από διάφορες θέσεις σε ολιγόλεπτη σμιλία του τόνισε πως «το χωριό γιορτάζει σήμερα τριπλή γιορτή, τον Ευαγγελισμό της Παναγίας, την επέτειο της Επανάστασης του 1821 και το άνοι-

μα του μοναστηριού μας. Ας βοηθήσουμε όλοι να στεριώσει».

Στη συνέχεια όλο το εκκλησίασμα γεύτηκε το καθιερωμένο φαγητό της ημέρας γίγαντες και μπακαλιάρο. Το κρασί άφθονο και τα βιολιά στο πόδι. Γρήγορα στήθηκε ο χορός.

Καταευχαριστήθηκε η μοναχή Ευφημία.

Τη μεγάλη μας μέρα τίμησαν. Η καθηγήτρια Ιατρικής κ. Αγκνάντη ο Καρδιοχειρουργός κ. Συγγελάκης, ο κ. Νίκος Γιαννής από τη Βίτσα καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής, ο γιατρός κ. Ράπτης, η γνωστή συγγραφέας κ. Μαίρη Κωστή που δεν λείπει ποτέ και δεν χόρταινε να φωτογραφίζει, ο δήμαρχος κ.

Παπαναστασίου. Δημοτικοί σύμβουλοι οι κ. Τζιβάρας και Τσεκούρας της ΙΛΕΞ ο Πρόεδρος των Ζαγορισιών Αθηνών κ. Χρόνης, οι κ. Καραϊσκος και Χρηστογούλας του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών και πολλοί εκλεκτοί φίλοι της Ιεράς μονής που ας με συγχωρήσουν αν δεν τους αναφέρω...

Ήταν μια ξεχωριστή γιορτηνή μέρα για το χωριό. Η Παναγία μας ας βοηθήσει «να στεριώσει η αδελφή μας» καλοδεχούμενη απ' όλους μας να μοσκοβολήσει πάλι από θυμίαμα ο τόπος και να ξαναχτυπήσει το μοναχικό σήμαντρο.

Ιδιαίτερα θα πρέπει να ευχαριστήσουμε το Δεσπότη μας που άκουσε τις παρακλήσεις μας.

Ευλογημένη μέρα...

Πολιτιστικές δραστηριότητες Ηπειρωτών και Ζαγορίσιων εκτός των τειχών (ΦΑΡΣΑΛΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ)

και κάθε συμπατριώτη και μέλος χωριστά.

Μας ενθαρρύνει πάντα το γεγονός πως η πλειοψηφία του Συλλόγου μας είναι Ηπειρώτες δεύτερης και τρίτης γενιάς. Αυτό δεν μπορεί να δηλώνει τίποτα περισσότερο από αγάπη για τους τόπους μας για τα δικά μας χρώμα-

τικων κλαρίνων. Εδώ μακριά από τους τόπους που καταγόμαστε, που γεννηθήκαμε στον τόπο που ζούμε και τιμούμε με την προσφορά και τις δράσεις μας».

Ιδιαίτερη τιμή για το Σύλλογο ήταν η παρουσία του Δημάρχου Κεντρικού Ζαγορίου κ. Γαβριήλ Παπαναστασίου ο οποίος ταξίδε-

τα, τις ιδιαίτερες πατρίδες μας σαν αποτέλεσμα ζωντανής εμπαφώρας από γενιά σε γενιά. Αυτή την αγάπη αναζητά και ο ποιητής στο στίχο:

Χρόνια τραγούδια
Απειρα
Απειρος η πατρίδα
Τη χάνω στάλα από λαλιά
Τη βρίσκω ζύμη του ήχου.
Σας καλώ να ταξιδέψουμε
απόψε με την μαγεία των ηπειρώ-

ψε ειδικά από τα Ζαγοροχώρια για την εκδήλωση.

Στη συνέχεια τα χορευτικά τμήματα του Συλλόγου υπό το άγρυπνο μάτι του χοροδιδασκάλου κ. Νίκου Γκριτζαλή έκλειψαν τις εντυπώσεις τόσο με τις χορευτικές τους ικανότητες όσο και με τις εντυπωσιακές γνήσιες ηπειρωτικές φορεσιές ιδιοκτησίας του Συλλόγου. Το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Την επόμενη ημέρα 17 Ιανουαρίου ο Σύλλογος με την δέουσα λαμπρότητα τίμησε την μνήμη του νεομάρτυρα Αγ. Γεωργίου στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στα Φάρσαλα.

Αμέσως μετά την θεία Λειτουργία πραγματοποιήσε στο ΑΙΓΛΗ ΠΑΛΛΑΣ την καθιερωμένη κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Εκεί η πρόεδρος του Συλλόγου κ. Βούλα Σούλη-Μπαρμπατζά, έδωσε ευχές για χρόνια πολλά με την ευκαιρία της γιορτής του νεομάρτυρα Αγ. Γεωργίου εξ Ιωαννίνων, προστάτη και έμβλημα του Συλλόγου και για καλή χρονιά.

Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου, η πρόεδρος ευχαρίστησε τις κυρίες Δεληγιώργη Σούλα και Βαρακλιώτη Δήμητρα (μητέρα του αείμνηστου Δημάρχου Λάκη Βαρακλιώτη), για την δωρεά στο Σύλλογο οικογενειακών κειμηλίων μεγάλης αξίας.

Επίσης ευχαρίστησε τον κ. Άλκη Γκαβογιάννη, ο οποίος πρόσφερε τα φλουριά για τις αυθεντικές φορεσιές των χορευτικών καθώς και την κυρία Μπαράκου Βασιλική, η οποία κάθε χρόνο προσφέρει τα δώρα για την θεία λειτουργία στην μνήμη του Αγ. Γεωργίου.

Τέλος η κυρία Μπαρμπατζά δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει και την οικογένεια κ. Άλκη και Μαράνη Γκαβογιάννη που πρόσφεραν φέτος την αρτοκλασία και το ύψωμα αλλά και όλους όσους με την συμβολή τους βοηθούν το Σύλλογο να πετυχαίνει τους σκοπούς του.

στην κορυφαία πολιτιστική εκδήλωση «Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ», στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας την 7η Φεβρουαρίου 2010.

Βραβείο στο Σύλλογο Ηπειρωτών Φαρσάλων από την Π.Σ.Ε.

Βραβείο από την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος έλαβε ο Σύλλογος Ηπειρωτών Φαρσάλων και Περιχώρων, για την συμμετοχή του Χορευτικού τμήματος

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

9ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΕΣ ΒΕΝΕΤΙΑ - ΒΙΕΝΝΗ - ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ - ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ - ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ του Δήμου Κεντρικού ΖΑΓΟΡΙΟΥ, μετά από την επιτυχημένη περσινή εκδρομή στην Κεντρική ΕΥΡΩΠΗ, αποφάσισε, εφέτος να οργανώσει την παρακάτω εκδρομή με ημέρα αναχώρησης την 22 ΙΟΥΝΙΟΥ.

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στον ΔΗΜ. ΧΑΝΤΖΑΡΟΠΟΥΛΟ τηλ. 693.-2529.355 και στον Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου.

Ο πρόεδρος της Επιτροπής, Δ. ΧΑΝΤΖΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

1η ΜΕΡΑ: ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.

Συγκέντρωση των εκδρομέων το πρωί και αναχώρηση για το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, όπου θα πάρουμε το πλοίο για την Ιταλία. Επιβίβαση στο πλοίο. Τακτοποίηση στις καμπίνες και απόπλους. Διασκεδάστε στους πολυτελείς χώρους του πλοίου και απολαύστε την κρουαζιέρα. Διανυκτέρευση εν πλω.

2η ΜΕΡΑ: ΒΕΝΕΤΙΑ-ΒΙΕΝΝΗ. Άφιξη την επομένη, στο λιμάνι της Βενετίας. Μικρή περιήγηση - ξενάγηση της μαγευ-

τικής πόλης με τα 118 νησάκια, τα 180 κανάλια και τις 400 γέφυρες, πατρίδα του Καζανόβα και του Μάρκου Πόλο. Θα δούμε την πλατεία του Αγίου Μάρκου με την ομώνυμη βασιλική του, τον πύργο του ρολογιού των Μαυριτανών, το παλάτι των Δόγηδων, την γέφυρα των Στεναγμών, κ.α. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση με κατεύθυνση τα σύνορα Ιταλίας - Αυστρίας. Μέσω του γραφικού Γκρατς, η σημερινή μας διαδρομή θα μας φέρει στην ρομαντική πρωτεύουσα της Αυστρίας. Άφιξη στο ξενοδοχείο, τακτοποίηση στα δωμάτια. Δείπνο. Ελεύθερος χρόνος. Διανυκτέρευση.

3η ΜΕΡΑ: ΒΙΕΝΝΗ - ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Πρωινό. Η σημερινή μας ξενάγηση αρχίζει από το συγκρότημα των θερινών ανακτόρων της Μαρίας Θηρεσίας, γνωστό σαν Σένμπруνν και το ανάκτορο Μπελβεντέρε. Θα περιηγηθούμε στην όμορφη Ρινγκστράσε και θα θαυμάσουμε το Πάρκο της πόλης, την Μαύρη Πλατεία, την Όπερα, το Κοινοβούλιο, το Δημαρχείο, το

Κρατικό Θέατρο και θα καταλήξουμε στην εκκλησία του Τάγματος Φωτίζ Κίρκε. Το μεσημέρι αναχώρηση για την πρωτεύουσα της Ανατολικής Ευρώπης, την Βουδαπέστη. Άφιξη στο ξενοδοχείο. Τακτοποίηση στα δωμάτια. Δείπνο. Το βράδυ προτείνουμε μια ρομαντική κρουαζιέρα με το караβάκι, στους πρόποδες του Δούναβη, διασχίζοντας το φωταγωγημένο μαργαριτάρι του, την Βουδαπέστη. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Διανυκτέρευση.

4η ΜΕΡΑ: ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ. Πρωινό και αναχώρηση από το ξενοδοχείο για ξενάγηση στην πρωτεύουσα της Ουγγαρίας, που είναι χωρισμένη από το Δούναβη στη Βούδα και Πέστη. Θα δούμε τον καθεδρικό ναό του Αγίου Στεφάνου, την πλατεία των Ηρώων, τους πύργους των Ψαράδων, την εκκλησία του Αγ. Μτίας με ωραιότατα Βιτρώ. Επίσης θα δούμε την πινακοθήκη και τα μουσεία πολεμικής και μουσικής ιστορίας. Από το λόφο Γκέλερτ στη Βούδα της Ελευθερίας μπορούμε να απολαύσουμε πανοράμια της πόλης, καθώς επίσης και τα φημισμένα καφέ Νιου Διόρκ και Ζερμπό, φημισμένα για τη μοναδική τους ατμόσφαιρα. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

5η ΜΕΡΑ: ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ - ΠΡΑΓΑ. Πρωινό. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για Πράγα. Άφιξη στο ξενοδοχείο. Ελεύθερος χρόνος για μια πρώτη γνωριμία για την πόλη. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Το βράδυ προτείνουμε κρουαζιέρα στο Μολδάβα. Διανυκτέρευση.

6η ΜΕΡΑ: ΠΡΑΓΑ. Πρωινό. Ελεύθερος χρόνος για αγορές. Η «Χρυσή Πόλη», όπως αποκαλείται η Πράγα, χτισμένη στις όχθες του ποταμού Μολδάβα θα σας κατακτήσει στην σημερινή ξενάγηση. Θα δούμε το Δημαρχείο το αστρονομικό ρολόι του 15ου αιώνα, το Εθνικό Θέατρο, τον Ναό του Αγ. Βίτου, την περιοχή Μάλα Στράνα και θα περπατήσουμε στην πέτρινη γέφυρα του Καρόλου. Ακόμη, θα επισκε-

φθούμε το παρεκκλήσι Λορέτο, με τη συλλογή του από 7.000 διαμάντια, θα περάσουμε τον δρόμο των Αλχημιστών, ολοκληρώνοντας τη γνωριμία μας με την Πράγα. Ελεύθερος χρόνος για αγορές και βόλτα στα καλντερίμια της παλιάς πόλης, που θα σας εντυπωσιάσει. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

7η ΜΕΡΑ: ΠΡΑΓΑ - ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ - ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ. Πρωινό. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για το Σάλτσμπουργκ. Άφιξη και μικρή επίσκεψη όπου θα δούμε το σπίτι Μουσείου του Μότσαρτ, την πλατεία Μιραμπέλ, τον Καθεδρικό, το Δημαρχείο και μια μικρή βόλτα στο ιστορικό κέντρο της πόλης. Ακολούθως αναχώρηση για την πρωτεύουσα του Τυρόλου το Ίνσμπουργκ. Άφιξη στο ξενοδοχείο. Τακτοποίηση στα δωμάτια. Περιήγηση και ξενάγηση στην πόλη - δημιουργία των Αψβούργων, όπου θα δούμε μεταξύ των άλλων την Αψίδα του Θριάμβου, τη λεωφόρο Μαρία Τερεζιανστράσε και την Μικρή Χρυσή Στέγη. Περιπλάνηση στα μεσαιωνικά δρομάκια με την μεσαιωνική πλατεία, το Χόφμπουργκ, την Χοφκίρχε κ.ά. Επιστροφή στο ξενοδοχείο. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

8η ΜΕΡΑ: ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ - ΑΓΚΩΝΑ. Πρωινό. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για την Ιταλία. Άφιξη στο λιμάνι της Ανκόνα. Απόπλους και απολαύστε τις ανέσεις του πολυτελούς πλοίου. Διανυκτέρευση εν πλω.

9η ΜΕΡΑ: ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Άφιξη την επομένη στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για την πόλη μας γεμάτοι εντυπώσεις και αναμνήσεις από την υπέροχη εκδρομή μας.

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ 560 € Παρακαλούμε να δηλώσετε μέχρι 15 Μαΐου

PANVOTIS TRAVEL
N. ZEPBA 11 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 2651034774
FAX: 26510 37779

ΕΝΑ ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ 24-25/4/2010

24/4. Συγκέντρωση στις 07:00 στην κεντρική πλατεία και αναχώρηση για Κακαβιά. Αφού περάσουμε τα σύνορα αναχώρηση για Αργυρόκαστρο. Ολιγόλεπτο προσκύνημα στο Νεκροταφείο των Πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών στον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Αφού φθάσουμε στο Αργυρόκαστρο επίσκεψη στο Φρούριο (κάστρο της Αργύρας) και περιήγηση στην πόλη.

Αναχώρηση για Αγίους Σαράντα. Ολιγόλεπτη επίσκεψη στη Δερβιτσάνη. Με την άφιξη στους Αγίους Σαράντα φαγητό σε παραλιακή ταβέρνα και επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο του Βουθρωτού. Τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, λίγη ξεκούραση και φαγητό. Βραδινή επίσκεψη στο λόφο των Αγίων Σαράντα (Λυκούρσι). Διανυκτέρευση.

25/4. Πρωινό και αναχώρηση για Χειμάρρα. Άφιξη στη Χειμάρρα. Περιήγηση στη νέα πόλη και επίσκεψη στη παλιά. Φαγητό και το μεσημέρι αναχώρηση για Δέλβινο για ολιγόλεπτη επίσκεψη και καφέ. Επιστροφή στα Ιωάννινα.

ΤΙΜΗ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ 90€ ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑ:

- ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
- 1 ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΗ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ BUTRINTI 4* ΣΕ ΔΙΚΛΙΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
- ΠΡΩΙΝΟ ΚΑΙ ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ
- ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΟΝΟΚΛΙΝΟΥ 20€

Δηλώσεις συμμετοχής στα Γραφεία μας και στα τηλέφωνα 26510 74000, 26510 79286 τις πρωινές ώρες (9.00-13.00).

...Και στέκει στην άκρη της χαράδρας Μεζαριάς πάνω από το Καπέσοβο στα 1340 μέτρα, εδώ και τέσσερις αιώνες. Και θα είχε πέσει από πολλά χρόνια πριν (μέσα στον αιώνα που διανύουμε), αν δεν ζιούσαν (δεν είναι λάθη, απλά είναι η αργκό μας, στο Ζαγόρι μας!) σε αυτό, κάποιιο άνθρωποι που το αγαπούσαν και το αγαπούν, μιας και γεννήθηκαν σε αυτό και πονούν για αυτό.

Και αυτό το ξέρουμε όλοι μας εμείς οι **Βραδεντινοί και μη** και πρέπει να διορθώσουμε μια αδικία που πλανιέται στο χωριό μας.

Πάρα πολλά έντυπα τον τελευταίο καιρό κάνουν λόγο για την κυρά-Κωσταντώ στο Βραδέτο, που έχει το καφενείο και που πολλοί την θεωρούν ως την πολέμοστρια που κρατάει «Θερμοπύλες».

Και όμως είναι λάθος η έκφραση αυτή για την κυρά-Κωσταντώ... Τα τελευταία είκοσι χρόνια που βρίσκομαι στο Βραδέτο και παρακολουθώ από κοντά τις εξελίξεις, τρεις ήταν εκείνοι που κρατούσαν σθεναρά αντίσταση στην λήθη του χρόνου με τις πράξεις τους.

Πρώτος ο κυρ-Νίκος Αναγνωστόπουλος με την γυναίκα του Κωσταντώ (για πολλά χρόνια Πρόεδρος και ο καφετζής του χωριού) και ακολούθως ο κυρ-Νίκος Μπιζιμπέλης (επόμενος πρόεδρος) με την γυναίκα του Αγγελική, που ώπου να συνταξιοδοτηθούν διατηρούσαν κοπάδι με αιγοπρόβατα στο χωριό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Σαν ο κυρ-Νίκος Αναγνωστό-

Μια αληθινή ιστορία

Γιατί το Βραδέτο δεν «έπεσε» ακόμη...

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΓΟΥΛΑ

πουλός απεβίωσε, οι Νίκος και Αγγελική Μπιζιμπέλη παρέμειναν στο Βραδέτο στηρίζοντάς το και επιβλέποντάς το κάθε φορά, για τυχόν προβλήματα. Και η κυρά-Κωσταντώ μαζί τους, να ανοίγει το καφενείο, έτσι... για την παρέα.

Και όσο περνούσαν τα χρόνια, οι τρεις εκεί μόνοι τους περιμένοντας τους χειμώνες να επέλθουν.

Οι δυσκολίες που αντιμετώπιζαν ήταν μεγάλες και ο κυρ-Νίκος Μπιζιμπέλης ήταν εκείνος που στις πλάτες του πια «σήκωνε» το φορτίο που λέγεται Βραδέτο. Όλοι έφευγαν για τα Γιάννενα ή την Πρέβεζα το χειμώνα και αυτός εκεί, με την κυρά-Αγγελική και τα ζωντανά τους. Αυτοί οι δυο μόνοι τους, μιας και αρκετές φορές η κυρά-Κωσταντώ κατηφόριζε να την

μείνει το χειμώνα στην πόλη, φυλούσαν **πραγματικά** «Θερμοπύλες».

Το μόνο μπουχαρί που κάπνιζε ήταν το δικό τους. Αγνάντευες από το Καπέσοβο προς το Βραδέτο και ο καπνός στο χωριό μαρτυρούσε ζωή. Εκεί στην μέση του πουθενά άκουε κ'δούνια από πρόβατα και γίδια.

Και αυτός ήταν ένας από τους λόγους που η Αγγελική Μπιζιμπέλη **τιμήθηκε** από την Ένωση των Ζαγορισίων στο όνομα όλων Ζαγορισίων γυναικών που αντιστέκονταν μένοντας στα χωριά με χιόνια, πολλά μέτρα πάνω από τη γη. Ενθυμούμαι με δέος, τότε που όλοι οι εκφωνητές στους λόγους τους στην εκδήλωση, χαρακτήρισαν την κυρά-Αγγελική ως μια σύγχρονη Κυρά της Ρω. Δεν ήταν η κυρά-Κωσταντώ αυτή που κρατούσε Θερμοπύλες, αλλά η κυρά-Αγγελική και ο κυρ-Νίκος μαζί της συν-αγωνιστής.

Δεν υπήρχε και δεν υπάρχει Βραδεντινός που να μην τους εμπιστεύεται, να μην τους έχει δώσει τα κλειδιά από τα σπίτια τους. Δεν υπήρξε και δεν υπάρχει Βραδεντινός, που να μην πήρε μια φορά τσιγάρο (ότι ώρα να 'ναι) τον κυρ-Νίκο για να κοιτάξει το «ρημαδιακό» τους σαν έβλεπε ή άκουγε για «καιρό καλό».

– Μην άρχισε σταλαξιά, να την

σιάσει (ο κυρ-Νίκος),

– μην ξέχασα το νερό, να το κλείσεις (ο κυρ-Νίκος),

– μην έσπασε ο σωλήνας στ' βρύση από τον πάγο, να τον επισκευάσει (ο κυρ-Νίκος),

– μην έσπασε η καρυά στο κήπο, να την κλαδέψει (ο κυρ-Νίκος),

– το ζήβσα το τζάκι πριν φύγω; Πάνε να δεις κυρ-Νίκο.

Και τόσα άλλα που αν συνεχίσω να γράφω θέλω πέντε φύλλα εφημερίδας (σαν τ'ς Καθημερινής).

Και αν καμιά φορά σας φέρει ο δρόμος από το Βραδέτο και βρείτε τον κυρ-Νίκο και την κυρά-Αγγελική στο καφενείο να κρατούν παρέα στην κυρά-Κωσταντώ, κατσίτι δίπλα τ'ς και θα ακούσετε υπέροχες ιστορίες!

Όσο για τους τελευταίους χειμώνες στο Βραδέτο δεν υπάρχει ούτε κυρ-Νίκος ούτε κυρά-Αγγελική ούτε κυρά-Κωσταντώ.

Μόνο εμείς οι νέοι (ντόπιοι και γαμπροί) μαζινόμαστε πού και πού στο καφενείο του Λάμπρου (υιού της κυρά-Κωσταντώς) και περνάμε καλά, σηκώνοντας «υψώματα» στην υγεία μας και στην υγεία όλων όσων μας κάνουν παρέα, με χιόνι ή με λακιάδα.

... Και για αυτό τον λόγο δεν θα «πέσει» ποτέ το Βραδέτο!

Ααα! Τα 'πα,

«και αμαρτία εξομολογουμένη... ουκ εστί αμαρτία».

Με σεβασμό και αγάπη, στους Νίκο και Αγγελική Μπιζιμπέλη...

Σαβούλα και ας κρατήσουμε για μας την καλόκαρδη και γλυκομίλητη πλευρά της ανιδιοτέλειας του χαρακτήρα της. Θα 'χεις πολλά, άλλωστε, θεία Σαβούλα, να μοιγήσεις στους δικούς μας, που αντάμωσες στο Κοιμητήρι της Παναγίας.

Αλήθεια, από τότε έχει να χτυπήσει η καμπάνα του εσπερινού το Σάββατο και τις παραμονές των γιορτών στο χωριό μας;

Μάλλον από την εποχή του παπά-Χάρη, που έφτανε στο χωριό από την παραμονή για να μείνει στο φτωχικό δωματάκι που του παραχωρούσε η Εκκλησιαστική Επιτροπή. Κι αυτός, αδιαμαρτύρητα, πορεύτηκε μαζί μας, με τον ακέραιο χαρακτήρα του, για κάμποσα χρονάκια. Ας τον έχει ο Θεός καλά.

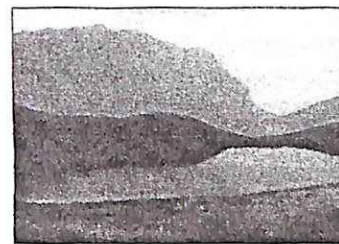
Ευχαριστώ θερμά για τη φιλοξενία,

Θωμάς Γρ. Ράπτης

Από 13 έως 27 Ιουνίου στο Πάπιγκο

Διεθνές Θερινό Πανεπιστήμιο για την προστασία της βιοποικιλότητας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος διοργανώνεται το 3ο Θερινό Πανεπιστήμιο (3rd Greek Summer School) με τίτλο «Βιολογία Διατήρησης στην Ευρώπη: χτίζοντας μια συνεκτική στρατηγική για το μέλλον». Θα πραγματοποιηθεί από 13 έως 27 Ιουνίου στο Πάπιγκο Ζαγορίου, στην καρδιά του Εθνικού Δρυμού Βίκου-Αώου.

Ας σημειωθεί ότι από φέτος και για τα δύο επόμενα χρόνια, το Θερινό Πανεπιστήμιο συνιστά αναγνωρισμένο Ευρωπαϊκό πρόγραμμα 7 διδακτικών μονάδων, στο πλαίσιο του Erasmus LLP. Χρηματοδοτείται από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ), με κονδύλια του Ευρωπαϊκού προγράμματος Erasmus LLP.

Διοργανώνεται από το τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, το οποίο βρίσκεται σε μεταβατική περίοδο ένταξης του στο Νέο Πανεπιστήμιο Δυτικής Ελλάδας. Πρόεδρος της διοργάνωσης είναι η κα Βασιλική Κατή, Λέκτορας Διατήρησης και Διαχείρισης της Βιοποικιλότητας στο άνω Τμήμα, ενώ συμμετέχει και το Τμήμα Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών, με υπεύθυνο καθηγητή τον κ. John Halley, Αναπληρωτή καθηγητή Λειτουργικής Οικολογίας. Επιπλέον, θα συμμετάσχουν άλλα τέσσερα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα της Ευρώπης από την Αγγλία, (University of Cumbria), την Ιταλία (University of Milano-Bicocca), τη Γερμανία (University of Hehenheim) και τη Δανία (University of Aarhus).

Καθηγητές από τα άνω Πανεπιστήμια θα συνδυάσουν τις ειδικότητές τους, με στόχο να προσφέρουν ένα διαθεματικό πρόγραμμα υψηλής ποιότητας σε 15 προπτυχιακούς φοιτητές. Ακόμη το πρόγραμμα συμπεριλαμβάνει εργαστήρια ηλεκτρονικών υπολογιστών ανάλυσης βιολογικών δεδομένων, καθώς και πολλά εργαστήρια πεδίου, με στόχο την εκπαίδευση των φοιτητών στη φύση, συμπεριλαμβανόντας και ορεινή πεζοπορία στη Δρακόλιμνη (2500 μ.).

Οι εγγραφές έχουν ήδη αρχίσει και οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επισκεφθούν τον ιστότοπο του Θερινού Πανεπιστημίου στο www.cbcd.eu/gss.

Από 22 έως 30 Μαΐου

Στα Γιάννινα το Φεστιβάλ φωτογραφίας «ΦΩΤΟΜΕΤΡΙΑ»

Το Φεστιβάλ φωτογραφίας «ΦΩΤΟΜΕΤΡΙΑ» θα πραγματοποιηθεί από 22 έως 30 Μαΐου στα Γιάννινα. Οι Εκθεσιακοί χώροι του Φεστιβάλ θα είναι το Ριζάρειο Εκθεσιακό Κέντρο Μονοδένδριου Ζαγορίου, ο Πολιτιστικός Δημοτικός Πολυχώρος (παλιά σφαγεία Ιωαννίνων) και ο τεχνολογικός Art Gallery.

Στο Μονοδένδρι θα υπάρχει η έκθεση του Andre Bakker «Faces in stone», στο Δημοτικό Πολυχώρο έκθεση των καλύτερων φωτογραφιών του διαγωνισμού με θέμα τα «Πρόσωπα» και στην Art Gallery η έκθεση του Δημήτρη Μέλλου με θέμα: «Δρόμοι της Νέας Υόρκης». Στο Φεστιβάλ θα γίνει και πανελλήνιος διαγωνισμός με θέμα τα «Πρόσωπα».

Φωτογραφίες θα πρέπει να αποστέλλονται μέχρι τις 16 Μαΐου με δικαιώμα αποστολής μιας φωτογραφίας, ανάλυσης τουλάχιστον 300 dpi. Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ενημερώνονται στο www.photometria.gr.

Παράλληλες εκδηλώσεις: – Τελετή έναρξης: 22 Μαΐου: πρωτότυπη έκθεση φωτογραφίας-πορεία από το Vespa Club Ιωαννίνων στο κέντρο της πόλης.

– Ημερίδες φωτογραφίας από τον Φωτογραφικό Σύλλογο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

– Διαγωνισμός facebook: Όσοι κάνουν αποδοχή του φεστιβάλ ως εκδήλωση και «ανεβάσουν» στο προφίλ τους το λογότυπο του φεστιβάλ για το διάστημα 22-30 Μαΐου μπαίνουν αυτόματα στην κλήρωση για 2 ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές.

– Τελετή λήξης: 30 Μαΐου, πάρτυ στο bar Skala, με djs την Olga Roidi, Vasilis Sinto και προβολή των 100 καλύτερων φωτογραφιών του διαγωνισμού με video projector.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

ΤΟΥ ΣΥΝΣΕΣΜΟΥ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μετά την επιτυχημένη παράσταση "ΤΑ ΕΠΙΧΩΡΙΑ" που πραγματοποιήθηκε στις 21 Μαρτίου 2010 σε συνδιοργάνωση με το Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου, έχει την υποχρέωση αλλά και την ικανοποίηση να απευθύνει ένα **μεγάλο ευχαριστώ** στους ακόλουθους:

- ΒΕΧΡΩ ΑΕ, Βιομηχανία Χρωμάτων
- ΓΚΙΤΣΑΣ ΝΤΙΝΟΣ, Μεζεδοπωλείο από τους Ασπραγγέλους
- ΕΝΩΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
- ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ορθοπαιδικά από τα Γιάννενα
- ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ, Τεχνική-Κατασκευαστική Εταιρία από τα Γιάννενα
- ΜΑΣΤΑΚΑΣ, Ασφάλειες από τα Γιάννενα
- ΧΡΩΜΟΕΠΙΛΟΓΗ από τα Γιάννενα που με τη **χορηγία** τους βοήθησαν τα μέγιστα στην πραγμάτωση της εκδήλωσης.
- Επίσης ευχαριστεί:
- το Δήμαρχο Ανατολικού Ζαγορίου, Βασίλη Σπύρου
- την κυρία Νίκη Ζούκη, σε κείμενα της οποίας στηρίζεται η παράσταση
- τον Γιάννη Τριφύλλη, δάσκαλο χορού και υπεύθυνο προγράμματος
- το Δημήτρη Ράπτη
- τον Τιμόθεο Θάνο
- το Χρήστο Γκλιβά
- τη Δήμητρα Καλέσιου
- τον Χάρη Καλαμπόκη
- το Βαγγέλη Βροντό
- τη Ριζάρειο Χειροτεχνική Σχολή
- το Δήμαρχο Δελβινακίου κο Αθανάσιο Μπουζιάρη
- τον Πολιτιστικό Σύλλογο Λούτσας
- το Σύνδεσμο Συρρακιωτών Ιωαννίνων
- το Σύλλογο Ασμηχωρίου Αθηνών
- την Αδελφότητα Σκλιβανιωτών Ιωαννίνων
- το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννίνων
- την Εταιρία Ηπειρωτικών Μελετών
- τους μουσικούς μας
- την Πηνελόπη Μπούρη
- την Ερασμία Καραϊσκού
- την Ελπίδα Σκελλαρίδη
- την Σταυρούλα Χριστοδούλου
- την Ελένη Δούβλη
- την Μαρούλα Παπαευσταθίου - Τσάγκα
- την Παρασκευή Παπαδοπούλου
- την Άννα Βαρζώκα-Ντιναλέξη
- το θεματοφύλακα της Ζαγορίας παράδοσης, Αγάπιο Τόλη
- όλους του χορευτές και χορεύτριές μας και πολλές Ζαγορίσιες που έβγαλαν απ' τα σεντούκια τους τα παμπάλαια σεγκούνια τους και μας τα προσέφεραν για την παράσταση.

ΑΝΟΙΞΗ: Η καλύτερη εποχή του χρόνου

Αντίο συννεφιασμένε ουρανό, αντίο χιόνια, βροχές και κρύο. Στο καλό παγερό και άχαρο χειμώνα.

Τώρα μια νέα εποχή κάνει την εμφάνισή της. Μια εποχή μυρωμένη, τυλιγμένη μέσα στα λουλούδια, λουσμένη στο φως του ήλιου. Είναι η Άνοιξη! Η Άνοιξη που με την εμφάνισή της μας γεμίζει ευτυχία και χαρά. Όλα γύρω σιγά-σιγά αλλάζουν. Τα μαύρα βαριά σύννεφα χάθηκαν από τον ουρανό και μόνο κάπου-κάπου κάτι άσπρα φευγαλέα συννεφάκια διακόπτουν το απέραντο γαλάζιο χρώμα του ουρανού.

Ο ήλιος ολόχρυσος και λαμπερός στέλνει τις χρυσές του δέσμες στη γη και λούζει τα πάντα στο φως. Τα δένδρα μπουμπουκιάσαν και οι γυμνοί και άχαροι κλάδοι τους γεμίσαν από ροζ και άσπρα λουλουδάκια.

Στην εξοχή οι κάμποι έχουν πρασινίσει. Τα παλικάκια πετούν από κλαδί σε κλαδί, τιτιβίζοντας και γεμίζοντας την ατμόσφαιρα από μια πολυσύνθετη μουσική.

Από τις 4 εποχές η Άνοιξη είναι η εποχή που μας συγκινεί και μας μαγεύει, που μας αιχμαλωτίζει πιο πολύ.

Πορτάζουμε τον ερχομό της πάντα με τον ίδιο πόθο και με την ίδια λαχτάρα. Πώς να την ονομάσουμε; Υπόσχεση της ζωής; Αγάπη; Πατρίδα; Θρησκεία; Τα έχει όλα και είναι κάτι από όλα αυτά. Για μένα η Άνοιξη είναι άνοιγμα των αισθήσεων από τη νάρκη τους. Είναι άνοιγμα θυρών και παραθύρων κατάκλειστων. Είναι όραμα ξαφνικά νέας σκηνοθεσίας της φύσης. Είναι ... είναι... είναι...

Την Άνοιξη, όλοι μικροί και μεγάλοι νιώθουμε χαρούμενοι και αισιόδοξοι. Μου έρχεται να ξεφωνίσω από χαρά. Επιτέλους αναπνέω χαρούμενη, αναπνέω ευωδίες, χαίρομαι την Άνοιξη, χαίρομαι τα λουλούδια. Θέλω να τρέξω σε κάμπους μυρωμένους, να γεμίσω την αγκαλιά μου δροσερά λουλούδια και να πνιγώ στη μυρωδιά τους.

Νιώθω σαν πουλί κι εγώ, χαρούμενη κι ελεύθερη. Ναι η Άνοιξη ήρθε. Η Άνοιξη που μας κάνει να αγαπάμε ότι πιο ωραίο υπάρχει στον κόσμο, την ποίηση, τη μουσική και τα λουλούδια.

Η πνοή που ορμά ξαφνικά και μας γεμίζει λεπτά αρώματα και μας δονεί βαθιά τις μυστικές χορδές της ψυχής μας!

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΗΣ**Προς όλους τους Αριστινούς
ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Νο 4**

Προτού, ακόμα, διασκορπιστεί ο απόηχος του εορτασμού της Εθνικής Επετείου, στις 25 Μαρτίου 2010, που ο Πολιτιστικός Σύλλογος ετίμησε, μαζί με όλους τους κατοίκους του χωριού σε ειδική εκδήλωση που έγινε στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου, ακολουθούν οι εορτές της Μεγ. Εβδομάδας και του Πάσχα, που φέτος συνέπεσε να εορτάζονται τόσο νωρίς, τέλος Μάρτη- αρχές Απρίλη.

Μ' αυτή την ευκαιρία, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αρίστης κυκλοφορεί την παρούσα Ανακοίνωση, προκειμένου να επικοινωνήσει με όλους τους ανθρώπους του χωριού μας, είτε μένουν μόνιμα σ' αυτό είτε είναι απόδημοι, όπου γης, και να ανταλλάξει τις καθιερωμένες εορταστικές ευχές. Μ' αυτόν τον τρόπο πραγματοποιούμε, ευκαιριακά, μια επικοινωνία με όλους τους Αριστινούς, αλλά και φίλους της Αρίστης.

Έτσι: «**Ευχόμαστε σε όλους τους συνανθρώπους μας, να περάσουν ευχάριστες και χαρούμενες Πασχαλινές γιορτές, οικογενειακά ή φιλικά, κατά περίπτωση. Θα υποδεχτούμε και θα χαρούμε την παρουσία όλων εκείνων που προτίμησαν να περάσουν το Πάσχα στο χωριό μας. Η Άνοιξη ήδηδρομολογήθηκε και καθημερινά επιθεδαιώνει την παρουσία της. Έτσι, μαζί με τις γιορτερές μέρες θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν κι ένα**

ζωογόνο περιβαλλοντικό διάλειμμα στην καθημερινότητά τους».

Ευκαιριακά, αναφερόμαστε στην ανακοίνωσή μας Νο3 και υπενθυμίζουμε πως, μετά τις γιορτές, θα φροντίσουμε να πραγματοποιήσουμε, μέχρι το τέλος Απρίλη, τη Γενική Συνέλευση των μελών μας και την εκλογή του νέου αιρετού Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Πρόεδρος
Στ. Συκιώτης
Ο Γεν. Γραμματέας
Άρης Μιχαήλ

**ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
- ΔΩΡΕΕΣ**

– Στη μνήμη του παιδιού της και των γονέων της η **Βασιλεία Τζαφλίδου-Καλογήρου** προσέφερε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Φραγκάδων το ποσό των 50 ευρώ.

– Ο **Εκπολιτιστικός Εξωραϊστικός Σύλλογος Φραγκάδων «Οι Φραγκάδες»** στη μνήμη του **Νίκου Πάντζου** συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου κατέθεσε χρηματικό ποσό στην Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρεία, με έδρα την Αθήνα.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ**ΕΥΡΩ 70**

Κυριακάκου Γεωργία

ΕΥΡΩ 65

Πεζοδρόμου

ΕΥΡΩ 60

Τζαφλίδη-Καλογήρου Βάσω
Μπαλοδήμος Διονύσιος

ΕΥΡΩ 55

Βασδέκης Ευθύμιος

ΕΥΡΩ 50

Λιόγκας Θρασύβουλος
Τσέπη-Ζομβούλη Ολυμπία
Κυριάκος Φίλιππος
Βούρης Ζήσης
Ζηκοπούλου Άρτεμις
Ντιναλέξης Γεώργιος
Παναγιώτη
Σουλής Νικηφόρος
Τράκης Παύλος

ΕΥΡΩ 40

Στεργίου Αλέξης
Ζαμπαλάς Κων/νος
Πασχάλης Τριαντάφυλλος
Γεννάδιος Δημήτριος

ΕΥΡΩ 35

Τσουμάνης Χρήστος
Τσουμάνης Σπύρος
Οικονομίδης Μιχαήλ

ΕΥΡΩ 30

Ράπη Ρωξάνη
Κουμπή-Βλαχοπούλου Κλεονίκη
Ζαχαριάδης Κων/νος
Καψάλη Ιουλία
Δούσμπης Χρήστος
Λογοθέτης Θωμάς
Μητσόπουλος Θωμάς
Μπουραζέρη Μαριάνθη
Τζόκας Αλέκος

ΕΥΡΩ 25

Κουσουρή Νικόλαος
Βασέλη-Θέμα
Πανάγου Μερόπη

ΕΥΡΩ 20

Δερβένη Ελένη
Πασχάλη Αγγελική
Κολακές Αθανάσιος
Κολακές Σπύρος
Ράπτης Θωμάς
Τσιγαρά Σωτηρία
Τσιγαρά Αμαλία
Μιχαλοπούλου - Βέλλη Κούλα
Καψάλη Αγγελική
Χρόνη Αριστέα
Χρόνη-Παππά Μαρίκα
Καραπιδάκη-Παππά Αμαλία
Ζούμπου Αγγελική
Δαλκαβούκη Φιλομήλα
Βασδέκης Ηλίας
Αδελφότητα Κουκουλιωτών
Λάππα Λίτσα
Κουλούρας Ιωάννης
Τζιόμπος Κώστας
Γερολάζου-Αγιοβασιλειώτου Λόλα
Χαλοπούλου Βιβή
Στυλίδης Χρήστος
Κριτής Μιχαήλ
Χρηστογούλιας Στέφανος
Εφη Νίκου-Φερεντίνου
Ιουλία Καραγιάννη-Δούβαλη
Μιχάλης Βασδέκης του Νεοπόλ.
Καραβασιλής Κων/νος
Βασδέκη Ευανθία
Τσαούση-Βαγγελή Ρένα
Θάνου Πηνελόπη
Θάνος Δημήτριος
Θάνου Βασιλική
Θάνου Μαργαρίτα
Θάνος Ιωάννης
Τσώλη Ανδρονίκη
Λάβαρης Σπυρίδων
Νίκας Ευάγγελος
Βάσσος Ελευθέριος
Βανδέρας Φώτιος

ΕΥΡΩ 15

Κων/νίδου Βασιλεία

το ΖΑΓΟΡΙ μας

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ι.Λ.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ**ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΣΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ**ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

ΓΚΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Α' Αντιπρόεδρος

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑ

Β' Αντιπρόεδρος

ΤΖΙΟΒΑ ΒΑΣΙΛΗ

Γεν. Γραμματέα

ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΙΩΑΝΝΗ

Ταμία

ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΛΥ

Μέλος

ΖΑΧΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟ

Μέλος

Αριστίνδην μέλη:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ

ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44

και στο Μυροπολείο

ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ

Λόρδου Βύρωνος 21

Τηλ. 265 10 26266

Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 20 ΕΥΡΩ

Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ

Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Τυπογραφεία:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)

Τηλ. 265 10 20544 - 265 10 27845

Ιωάννινα 454 44

**ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ**

- Ο **Ηλίας Ράπτης** 50 ευρώ στη μνήμη της **Ιουλίας Στεργίου-Βασιλά** και **Ελένης Βασιλά**.
- Η **Γεωργονίκου Δανάη** 20 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της **Βασιλείου Γεωργονίκου**.
- Ο **Κατσιούλης Μιχαήλ** 100 ευρώ.
- Ο **Βασδέκης Ηλίας** 20 ευρώ.
- Ο **Μουτσόπουλος Αδαμάντιος** 50 ευρώ.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ευχαριστεί.